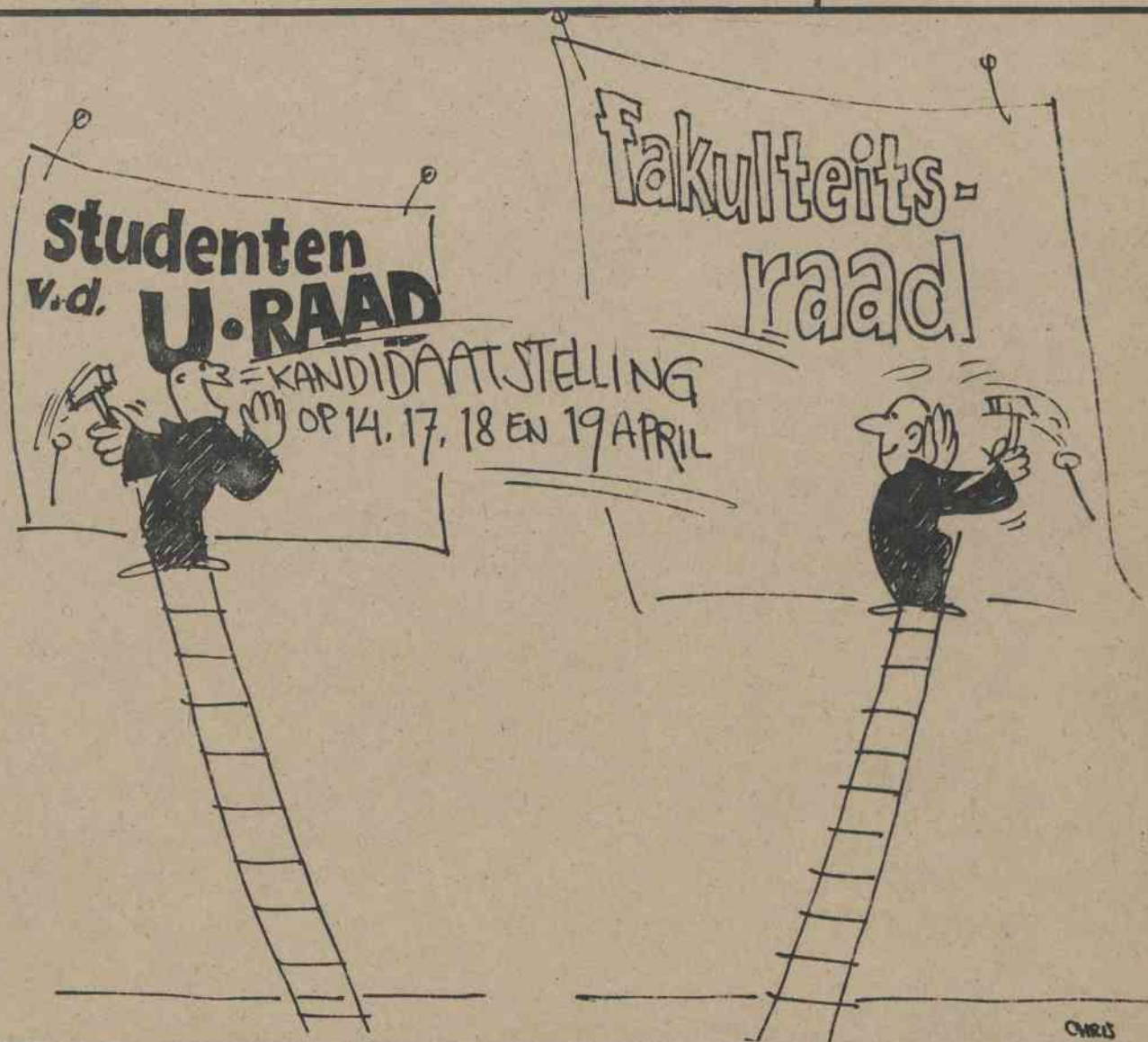


MAFFIUS

MAFFIUS, maandelijks versijnd informatie- en opiniebulletin van de Rijksuniversiteit Limburg.

Maffius nr. 4

4e jaargang, april 1978



Inhoudsopgave

	pag		pag
Het examenreglement: de nachtmerrrie die realiteit werd.	1	De discussie over het examenreglement, het evaluatieprogramma en de studentenbegeleiding	17
'n Verslag	6	WieWatWaar	20
Van Binnenuit	11	In de kijker	21
Brief derde jaars	12	De fabel van de mus die een merel wilde worden	27
<u>Officiële informatie</u>		Maffius evenementenlijst	28
Publicaties, voordrachten e.d.	14	Mededeling over het evaluatieblok	29
Advertentie ziekenhuis Annadal	15		
Voorlichtingsdagen (nieuw)bouw academische ziekenhuizen	16		

redactieleden Maffius

Kees Schröer

Hans Hagen

Puck Muller

Wim Hermens

Jan Muytjens

Jaap Zuidweg

Jan Duijzers

Henny Peltenburg

Inge Dauphin

Joep Offermans

Vijverdal

Biomedisch Centrum

Hoofdgebouw

Student

Redactiesekretaresse

Adviseur

Eindredactie: Wim Hermens

Redactie-adres:

Inge Dauphin, Vijverdal

Vijverdalseweg 1

043-841777 tst. 2173

Druk, reprografie RL

AV-groep/KOO: lay out, illustraties

en voorbereiding drukwerk

” van de redactie

Op donderdag 16 maart j.l. werd ten overstaan van Notaris Kerkhoffs alhier de stichting Maffius opgericht. Van het eerste stichtingsbestuur maken deel uit:

Leo Leunissen, voorzitter

Gerard Majoor, secretaris en tevens vice-voorzitter

Peter Freens, penningmeester

Jan Pas, lid

Puck Muller, lid

De redactie wenst het nieuwe stichtingsbestuur veel succes en hoopt op een prettige samenwerking.

”

” Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, foto copie, microfilm of op welke andere wijze dan ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de redactie. ”

het examenreglement: de nachtmerrie die realiteit werd.

Inleiding

Als raadslid volg ik nu al $1\frac{1}{2}$ jaar vanuit de faculteitsraad de gang van zaken en als 4e jaarsstudent heb ik elke ontwikkeling m.b.t. het onderwijs nauwlettend gevolgd en meegemaakt. Vanuit deze achtergrond zal men mijn verontrusting wellicht beter begrijpen en op zijn juiste waarde kunnen schatten. Het gaat hier om een uiterst belangrijke zaak. Dit was danook de reden, dat ik de discussie over het examenreglement vanuit de faculteitsraad (alwaar zij oever- en uitzichtloos begint te worden) naar dit podium heb overgeheveld, ten einde elke student en elke medewerker, die oprecht belang in de zaak stelt, in de gelegenheid te stellen de feiten tot nu toe te leren kennen en deelgenoot te worden van mijn bange voorvoelens, die niet ver van de realiteit zullen zijn, zo kan ik u verzekeren.

Maar nu eerst: de feiten; de willekeur doet zijn intrede.

Wat is er zoal gebeurd en waarom? We zullen in het kort maar toch zo volledig mogelijk de hele historie de revue laten passeren.

Sinds de start van deze faculteit is men doende geweest een instrument te ontwikkelen om de voortgang van een student te meten. Dit valt grofweg uiteen in twee soorten van evaluatie: de zgn. formatieve evaluatie en de summatieve evaluatie. Waar de eerste vooral tot nut van de student is om zijn eigen voortgang te meten en daar al dan niet zijn lering uit te trekken, is de tweede vooral bedoeld als algemeen meetinstrument, waaruit af te lezen valt hoever de student nu feitelijk is gekomen sinds hij in zijn eerste jaar arriveerde. De verwachting was (en is) dat het gemiddelde van de studentenpopulatie per jaar steeds dichterbij het gemiddelde van een representatieve artsenpopulatie haalt, naarmate de jaren vorderen. Dat dit een (statistisch) juiste manier blijkt te zijn, is ons onlangs verzekerd door de projectgroep evaluatie (i.o.) tijdens de behandeling van de beroepschriften bij de Commissie van Beroep.

Maar, hoe doe je dat dan en wat is dat voor een meetinstrument? Wel, om te beginnen is het er niet één maar zijn het er meerdere. Immers, er zijn verschillende aspecten aan artsen te onderscheiden, die niet alle door hetzelfde instrument gemeten kunnen worden. Het kennisaspect is er één van, maar we kennen ook nog het probleemoplossend vermogen en de (hand- of sociale-) vaardigheden. Voor één hiervan is reeds een statistisch relevant instrument beschikbaar: de zgn. screeningstoets. Dit is een verzameling (+ 250 per keer) vragen, samengesteld uit alle vakgebieden die de geneeskunde rijk is, die aan alle studenten tegelijkertijd worden voorgelegd en tevens aan een populatie artsen. Zo ontstaat bijvoorbeeld de situatie dat het gemiddelde in een eerste jaar rond de 15% goed opgeloste vragen ligt, in een 4e jaar rond de 51% en in een gemiddelde artsenpopulatie rond de 80%. Een aardige graadmeter dus. Hierbij dient overigens nog opgemerkt te worden, dat andere meetinstrumenten voorhands nog ontbreken.

Maar wanneer scoort iemand nu onaanvaardbaar laag en dreigt hij uit de boot te vallen? Vroeger was dit een simpele zaak: wanneer men minder dan de helft bijvoorbeeld goed heeft, dan is men gezakt en derhalve uit de boot gevallen. Daarbij vergat men nog wel eens het resultaat van de gehele populatie een blik waardig te keuren. Men had ergens een streep getrokken en dit vereenvoudigde de zaak aanzienlijk. Het argument van de betrokkene als zouden de anderen, die examen gedaan hadden, eveneens gemiddeld laag geskoord hebben werd immer van de hand gewezen met de opmerking dat de betrokkene daarmee niet van zijn lage cijfer afkwam. Het was een onverbidde-lijke, simpele en vaak ook zeer naïeve zaak. Waar gaat het tenslotte om in het onderwijs? Moet men ad infinitum bewijzen dat men de wijsheid in pacht heeft zonder acht te slaan op de wijze, waarop men die tracht over te brengen noch wat daar daadwerkelijk bij de studentenpopulatie van blijft hangen? Dit zijn gelukkig (hier) reeds gedeeltelijk achterhaalde zaken. Men wordt langzaam wat vertrouwder met de gedachte dat het onderwijs niet onfeilbaar kan zijn en dat de evaluatie daarvan door de studenten middels toetsen etc. daar direkt informatie over geeft.

Anders wordt het wanneer de individuele student in het gedrang komt. Voor ieder persoonlijk valt dit af te lezen aan zijn resultaten, die moeten voldoen aan twee criteria: hoger dan het gemiddelde van de voorgaande jaargroep en niet meer dan één standaarddeviatie onder het gemiddelde van de eigen jaargroep.

Wat gebeurt er nu wanneer men daaraan niet voldoet?

Dit nu, is een lastig probleem. In het eerste concept van het examenreglement (waarin dit soort dingen en nog tal van zaken formeel geregeld worden) werd een ingewikkelde regeling voorgesteld, die bij éénmaal te laag skoren slechts een waarschuwing tengevolge had, bij tweemaal een extra studietaak, bij driemaal een verplicht opvullen van het keuzeblok en bij viermaal achter elkaar een jaar terugzetten. Vanaf dit moment wordt het zinvol om zeer schematisch de zaken op een rijtje te zetten daar de volgorde, waarin de gebeurtenissen zich afgespeeld hebben zeer belangrijk is. De faculteitsraad had na de eerste behandeling van het examenreglement haar ongenoegen reeds uitgesproken over het artikel 16, waarin bovengenoemde sancties vermeld stonden. Zij heeft dit artikel geschrapt, daar zij dit niet in overeenstemming achtte met de geest van de screeningstoets (1 september 1977).

- 8 september : AJZ (algemeen juridische zaken) wordt om een nieuwe formulering gevraagd van art. 16
- 15 september : AJZ komt er niet uit
- 27 oktober : het voorlopig advies luidt nu:
"de SRC kan adviezen voor begeleiding geven aan de student". Dit werd voorlopig goedgekeurd, want men wilde eerst weten hoe dat eruit zou gaan zien.
- 15 december : de SRC heeft zich beraden en heeft besloten om aan 2 mensen het kandidaatsdiploma niet uit te reiken en ze bovendien één jaar terug te plaatsen. Daarnaast wordt een derdejaarsstudent hetzelfde toebedeeld en + 25 studenten door de jaren heen worden voor een gesprek besteld, dat resulteerde in het maken van een studietaak. De jaarcoördinatoren gaan zich met de uitvoering bezighouden.
- 22 december : er wordt schriftelijk een protest tegen deze gang van zaken ingediend door een grote groep van stafleden die het hier niet mee eens is. De faculteitsraad buigt zich hierover en komt tot de volgende konklusie (notulen MF 78-040).
"Aan de SRC en aan de commissie van beroep zal worden

meegedeeld dat de betreffende handelingen van de SRC niet in de geest van het besluit van de FR zijn (27-10-77). De FR sprak toen uit dat het niet redelijk zou zijn om verstrekkende maatregelen toe te passen zo lang er geen zicht is op een adequaat begeleidingssysteem van studenten. Een invulling daarvan wordt door de FR als eerste voorwaarde gezien".

Doch de SRC trok zich hier niets van aan en ging onverdroten verder met haar werkzaamheden en stuurde de studenten op 23 januari een brief, waarin de sancties wederom werden opgesomd met de vermelding dat de SRC zich hier voorlopig aan zou houden.

Op 31 januari kwam er een brief van de gehele studentenfractie inclusief ondergetekende, gericht aan de faculteitsraad, waarin in klare taal uiteen gezet werd waarom het zo langzamerhand een schande was wat hier allemaal gebeurde over de ruggen van een kleine 200 studenten.

Het (nieuwe) faculteitsbestuur wist ook niet goed wat zij hiermee aan moest en stelde de behandeling voorlopig uit om zich te beraden over deze zaak, die alsmat precairder werd, niet in de laatste plaats door de zittingen van de commissie van beroep, die nogal de aandacht trokken en de verontrusting die bijna algemeen was nog eens extra kracht bijzetten. Er gebeurden toen een aantal dingen door elkaar heen. Vanuit de U-raad werd het College van Bestuur herhaaldelijk bestookt door vragen van een lid over studentenbegeleiding en wat daarmee samenhang. De rector trachtte hieraan op de klassieke manier te ontkomen door een commissie dienaangaande in te stellen, die zich over het probleem zou buigen. Deze wordt in de wandelgangen de commissie Van Der Ven (S.J.) genoemd (dit voor het goede begrip). Tegelijkertijd werd er bij onze nieuwe decaan luid aan de bel getrokken door een aantal verontrusten, die vonden dat er nu onmiddellijk wat diende te gebeuren. Met zijn bekende voortvarendheid is de decaan toen aan de arbeid getogen en dit resulteerde in een versneld van start gaan van de werkzaamheden van de commissie Van Der Ven, wat weer tot gevolg had dat er spoedig mentoren zouden komen voor alle studenten. Er werden 3 coördinatoren benoemd t.w. Peter Cuypers, Tonja Mol en Jan Graat.

Ondertussen was er na veel touwtrekkerij tussen de SRC en de in beroep gegane studenten middels de commissie van beroep een bevredigende regeling gevonden voor beide partijen. Daarbij kon men zich toch niet helemaal aan de mening onttrekken, dat er nogal verschil van mening was binnen de SRC en dat er met de krapst mogelijke meerderheid voor de gevolgde gedragslijn gekozen werd. Nu de decaan en de portefeuillehouder onderwijs in de (overigens juiste) mening verkeerden, dat de akute crisis bezworen was zonder al te veel schade voor de verschillende partijen kon men aldus verlicht terugkeren naar de faculteitsraad en daar niet zonder enige trots mededelen, dat de gemoederen weer enigszins tot rust gekomen waren (lees: gesust waren) en dat men nu met grote voortvarendheid (wederom) het examenreglement ter hand zou nemen. Het punt werd op de agenda van 23 maart j.l. opgevoerd aan de hand van een notitie van de secretaris van het FB over de zaken, zoals die tot nu toe gepasseerd zijn. Nu verzoek ik alle lezertjes de oortjes grondig te spitsen, daar hetgeen nu gaat volgen u waarschijnlijk van de ene verbazing in de andere zal doen vallen.

Uit deze notitie valt af te leiden, en de faculteitsraad als zodanig was het daar grotendeels mee eens, dat de SRC een autonoom lichaam is dat, eenmaal benoemd, geheel volgens eigen inzicht beslissingen kan nemen t.a.v. studenten.

Dit is bovendien wettelijk zo geregeld, aangezien nergens in de wet wordt gezegd dat zij een taak heeft in begeleiding of iets dergelijks. Tevens werd daarbij diskutabel gesteld of de faculteitsraad bevoegd is om vast te leggen in het reglement welke sancties of normen er

zouden gelden.

Daarbij is tevens vast komen te staan dat de SRC deze mening eveneens was toegedaan, al sinds de eerste opmerkingen van de faculteitsraad over art. 16. Zij is m.a.w. nooit van plan geweest zich te storen aan opmerkingen van de faculteitsraad. Met het examenreglement in de hand en hun benoeming kon men ten strijde trekken, in de rug gesteund door een aantal wetsartikelen die hen carte blanche geven.

Wanneer men daarnaast weet dat de faculteitsraad op het punt staat zich hierbij neer te leggen (23-3-1978) is men, afgezien van enkele details, volledig op de hoogte. Bij deze behandeling werd tot slot afgesproken dat het faculteitsbestuur binnen 6 weken met een herzien reglement zou komen. Ondertussen kon de SRC rustig doorgaan met haar maatregelen. Op een voorstel van ondergetekende om de werkzaamheden van de SRC voorlopig op te schorten in de zin van het nemen van bedoelde sancties, werd ingegaan als werd er ernstig aan mijn geestelijke vermogens getwijfeld!

Overwegingen en commentaar: wie beslist nu eigenlijk wat?

Wat is er nu zo opvallend aan dit geheel? Wat het meest schrijnend is, is allereerst dat de faculteit zich wel per definitie verantwoordelijk acht voor het onderwijs (in tegenstelling dus met het traditionele kurrikulum, waar dit bij vakgroepen ligt) maar toch voor de konsekventies terugschrijft en in haar onvermogen een zinnige oplossing te bedenken voor studenten, die het allemaal niet zo vlug begrijpen en uit de boot (dreigen te) vallen de beslissing over deze studenten bij een vijftal enkelingen legt. Dat de wet dit niet per definitie genoemd heeft als een taak van de faculteit, wil nog niet zeggen dat zij dit verbiedt. Bovendien maakt al het schermen met wetsteksten de zaak nog schrijnender en belachelijker dan zij al was. Wanneer we het zelf niet meer weten, gaan we kijken of ons eigen onvermogen in de wet gehonoreerd wordt. En jawel hoor: volgens de wet hebben kroondocenten (hoogleraren en lectoren dus en sinds kort ook wetenschappelijk medewerkers in vaste dienst) dit recht en de wet vertrouwt er blijkbaar op, dat zij dit goed zullen doen en waagt zich niet aan aanbevelingen dienaangaande te doen. Dit alles om de doodeenvoudige reden dat de wet en haar makers (zijn wij dat eigenlijk niet zelf?) het ook niet weten.

Waar we op dit moment voor gaan kiezen, is een voortzetting van deze situatie. Kortom: zolang alles goed gaat, sta je onder de voortdurende zorgen van de faculteit, maar als de studiezaken uit de hand lopen word je door de faculteit overgeleverd aan een vijftal heren (tot nu toe alleen mannelijk), die in hun onmetelijke wijsheid zullen beslissen wat het goede is voor jou, dit geheel naar eigen inzicht. En aangezien je nu eenmaal verschillende mensen hebt binnen deze gemeenschap is de kans niet uitgesloten dat er veel tegengestelde meningen zullen heersen, maar ze hebben natuurlijk allen het goede met je voor.

Afgezien van het feit dat dit een volslagen verwerpelijke zaak is, heeft het op zichzelf konsekventies die zo mogelijk nog verwerpelijker zijn. Zoals ik in het voorafgaande al heb geschilderd, is de feed-back uit de evaluatie van belang voor het onderwijs. Welke feed-back is er tot nu toe geleverd door de maatregelen van de SRC? Een kleine enquête onder 5 "delinquenten" uit het 2e jaar, die onder het mes geweest waren, levert het volgende op: allen werden veroordeeld (al dan niet met eigen instemming) tot een studietaak circulatiefysiologie: hart + nier. Het is daarbij niet overbodig te weten dat de betreffende jaarcoördinator die volgens art. 17 van het examenreglement de uitvoering dient te regelen een fysioloog is van huis uit. Wat gebeurde er vervolgens: in de paniek, die ontstaat groeien er, als paddestoelen uit de grond, allerlei

studiegroepjes die zich met de basisvakken bezig gaan houden. Dit, zonder dat enig wetenschappelijk resultaat hiervoor borg staat! Hiervan is zelfs al handig gebruik gemaakt door één van onze hoogleraren in de basisvakken door op het moment dat de paniek op z'n hoogst was een enquête te houden onder de eerste 3 jaren, of zij ook niet van mening waren dat er te weinig basisvakken in het curriculum zaten. Hij ging er daarbij overigens gemakshalve van uit dat de zgn. "basisvakken" alleen in jaar 1 t/m 3 vertegenwoordigd waren. Dit is een zeer ernstige begripsfout en genoemde hoogleraar zou waarschijnlijk zeer laag scores in een toets, die de voortgang in het geven en begrijpen van Maastrichts onderwijs zou meten. Foef! en dat voor iemand van het eerste uur!

Dat er een zeer hoge ja-skore was, zal niemand verbazen. Het geheel is een self-fulfilling prophecy geworden, willens en wetens mede door onszelf goedgekeurd!

Op deze manier gaat dit onderwijssysteem ten gronde. We verkeren nu nog in de positie dit gericht bij te sturen.

Laten we ons overigens ook geen verkeerde indruk op laten dringen door het begeleidingssysteem wat nu in de maak is. Dit is volstrekt geen antwoord op het geschetste probleem. Mentoren en dergelijke kunnen bijzonder plezierig zijn om eens mee te babbelen wanneer je daar behoefte aan mocht hebben door allerlei omstandigheden of problemen van velerlei aard of omvang.

Waar wij op dit moment echter behoefte aan hebben, is een professionele visie op begeleiding van studie, die direkt te maken heeft met het Maastrichtse onderwijssysteem. Waar we nu mee bezig zijn is symptoombestrijding zonder de fundamentele oorzaak aan te pakken.

Punten van aktie.

Ik heb proberen aan te geven waar we naar toe dreigen te gaan. We zullen na dit eerste fiasco van het examenreglement geen tweede meer mogen tolereren!

Binnen zes weken wordt het nieuwe reglement verwacht, waarin uiteindelijk zal worden vastgelegd wat de SRC gaat doen. Zoals de zaken nu staan, ziet het er naar uit dat we in de toekomst aan de willekeur zullen worden overgeleverd (in positieve of negatieve zin) van een vijftal mensen en dat de faculteit geen verantwoordelijkheid hiervoor wil dragen. Bovendien zal ons onderwijssysteem op oneigenlijke manier beoordeeld gaan worden, waardoor het bekende amateurisme en natte vingerwerk weer schering en inslag zal gaan worden in het onderwijs.

Zodra de tekst van het nieuwe examenreglement bekend zal zijn, zal het op ruime schaal bekend gemaakt worden en zal het Maastrichts Studenten Overleg (M.S.O.) een hearing organiseren om ieder zijn zegje hierover te laten doen. Datum en plaats zullen zo snel mogelijk bekend gemaakt worden als de tekst bekend is.

Nog een goede raad voor eventuele slachtoffers van de laatste toetsen: laat je niet intimideren in de tussentijd, vraag om duidelijkheid inzake je deficiënties. Laat precies aantonen waar ze zitten en vraag om een methode, die overeenkomstig de Maastrichtse onderwijsprincipes is, om ze op te lossen.

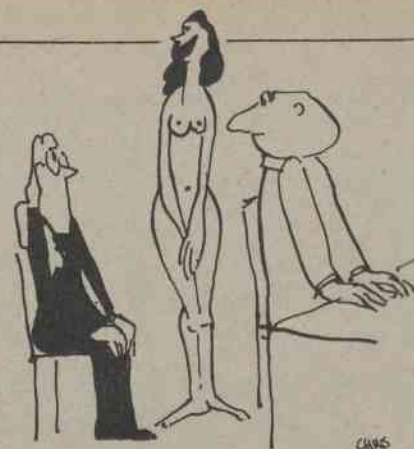
Voor het overige: denk over dit alles goed na en trek je konklusies, praat erover met anderen, dit verduidelijkt de zaak voor jezelf en voor anderen en laat de belangstelling hiervoor minstens even groot zijn als voor de beroepszaak destijds.

Maastricht, pasen 1978.

Rob Winter

'n verslag

Kort verslag van ervaringen van acht 3e-jaars studenten bij het observeren (en deels zelf ervaren) van hulpverlening door een huisarts, met aanduiding van mogelijke leermomenten.



Ter inleiding

In het najaar 1977 hebben acht 3e-jaars studenten ieder gedurende één dag(deel) een huisartsmedewerker kunnen observeren tijdens zijn hulpverlening. De praktijk-situatie had de volgende kenmerken:

- solo-praktijk in dorp, assistente aanwezig, kaartsysteem aanwezig, geen apotheek
- aparte wachtkamer, spreekkamer, onderzoekkamer en ruimte voor assistente
- normale uitrusting met microscoop, instrumentarium, etc.
- dagelijks vrij spreekuur van 8.30-10.00 uur

Tijdens de observatie zaten de studenten naast het buro en zagen zowel de huisarts als patient van opzij. Waar mogelijk werd gelegenheid geboden aan de studenten om zelf eenvoudig lichamelijk onderzoek te doen. Slechts een enkele keer verzocht de patient, de arts alléén te mogen spreken. Voor het overige was het opvallend, hoe gemakkelijk aanwezigheid van en eventueel onderzoek door een student werden geaccepteerd. Dat gold zowel tijdens het spreekuur als tijdens de huisbezoeken. Na afloop van de observatieperiode is gezamenlijk met de betrokken huisarts van gedachten gewisseld over de ervaringen en afgesproken dat deze in een kort verslag zouden worden geordend hetwelk vervolgens aan de OC ter kennisneming zou worden toegezonden.

De zeer verschillende ervaringen én de verschillende weergave ervan maakten een ordening en samenvatting niet zozeer gemakkelijk, echter wel tot een uitdaging. Gekozen is voor een ordening, waarin het gedrag van de hulpverlener als uitgangspunt is genomen en vervolgens is bekeken welke factoren dat gedrag beïnvloeden c.q. veroorzaken. Die factoren zouden globaal verdeeld kunnen worden in drie categorieën:

- factoren i.v.m. patient (ziekte/zieke)
- factoren i.v.m. arts (leeftijd, ervaring, voorkeuren, persoonlijkheid, etc.)
- factoren i.v.m. situatie (ruimte, uitrusting, ligging, etc.).

Het ligt voor de hand, dat de eerste categorie vermoedelijk het beste toegankelijk is voor het aangeven van leermomenten, mede i.v.m. het feit dat over factoren bij de arts en in de situatie nog weinig studie verricht is, laat staan over het effect van de onderlinge beïnvloeding van deze factoren. Door de zelfgekozen beknoptheid van het verslag moest veel onvermeld blijven. Ieder van de betrokken studenten is echter gaarne bereid aanvullende informatie te verstrekken.

Gedrag van de hulpverlener i.v.m. de patient

Door de studenten is geobserveerd, dat er een wisselwerking tussen patient en huisarts begint, zodra er visueel contact mogelijk is. Door de huisarts worden terstond waarnemingen gedaan, die als mogelijk bruikbare informatie voor de hulpverlening kunnen gelden:

- is er ogen-contact
- hoe gedraagt patient zich (lopen, gaan zitten, spreken)
- welke kenmerken vertoont het uiterlijk
- welke klacht wordt geuit en op welke manier
- etc.

Deze eerste waarnemingen kunnen onmiddellijk het gedrag van de huisarts beïnvloeden, evenals de attitude t.o.v. de patient, waardoor het wel/niet slagen van de hulpverlening in het geding kan zijn.

Het lijkt juist, nog eens te benadrukken dat de huisarts niet pas informatie over de patient krijgt bij het uiten van de klacht, maar al eerder. Het behoeft geen betoog, dat deze informatie vermoedelijk onmiddellijk getoetst wordt aan wat al tevoren over de patient bekend was. Deze voorkennis dient uiteraard vastgelegd te zijn in een of andere reproduceerbare vorm.

Zodra de klacht geuit wordt, ontstaat er een verbale aanvulling op de non-verbale informatie. Ten aanzien van de geuite klachten is door de studenten het volgende opgemerkt:

- de klachten zijn zeer gevarieerd
 - opvallend waren de vele klachten van het bewegingsapparaat
 - achter dezelfde soort klacht kunnen geheel verschillende verwachtingen van de patient schuil gaan
 - een groot aantal klachten imponeert als 'onbenullig'
 - de beleving van eenzelfde klacht kan sterk wisselen van patient tot patient
- Op grond van bovenstaande werd duidelijk dat voor de huisarts o.a. van belang is:
- goed te kunnen luisteren en waarnemen, teneinde de betekenis van de klacht juist te kunnen schatten
 - een breed scala van gedragsmogelijkheden te hebben teneinde adequaat te kunnen reageren
 - een voldoende 'brede' kennis te hebben, met hetzelfde oogmerk

Op grond van deze veronderstelde brede kennis kan de huisarts zijn verdere gedrag bepalen. Het is de studenten opgevallen, dat daarbij veel meer van waarschijnlijkheden (c.q. on-zekerheden) dan van zekerheden wordt uitgegaan. In de nabespreking is de mogelijkheid geopperd, dat het gedrag van de huisarts in de diagnostische fase mogelijk in belangrijke mate bepaald wordt door het zoeken naar het antwoord op o.a. de vragen:



- kan de hulpvraag wijzen op iets levensbedreigends
- kan dat met zoveel mogelijk zekerheid worden uitgesloten, dan wel bevestigd
- welke mogelijkheden komen, na (bijna)uitsluiting van iets levensbedreigends vervolgens in volgorde van waarschijnlijkheid aan de orde
- kunnen deze mogelijkheden achtereenvolgens uitgesloten c.q. bevestigd worden
- welk beleid is aangewezen bij welke van bovengenoemde mogelijkheden

De verschillende stappen in de diagnostische fase van de hulpverlening worden derhalve vermoedelijk alle gezet met de bedoeling hetzij mogelijkheden uit te sluiten dan wel te bevestigen. Het behoeft geen betoog, dat de informatieverwerving, die bedoeld is om onderscheidene mogelijkheden ofwel te verwerpen, ofwel te bevestigen, tot een gedrag kan leiden, dat voor een onervaren waarnemer uiterst verwarrend kan zijn. Het was enkele studenten opgevallen dat er een zekere discrepantie bestond tussen de (nog resterende) onduidelijkheid over 'het probleem' en de (tref-)zekerheid, waarmee de huisarts daarmee omging. Het is misschien hier de juiste plaats, om nog eens te benadrukken dat 'ziek-zijn' i.h.a. een proceskarakter heeft. Het is daardoor mogelijk, na een eerste onduidelijkheid over de aard van dat proces, door herhaling van waarnemingen op een later tijdstip daarover in toenemende mate duidelijkheid te verkrijgen. Afhankelijk van de schatting door de huisarts van het verloop van het (als waarschijnlijkste aangemerkte) proces, de al/niet noodzakelijke therapeutische mogelijkheden én de verwachtingen van de patient, zal de huisarts na de diagnostische fase en evaluatie-fase zijn eventueel therapeutisch beleid en gedrag bepalen.

De scala van mogelijk 'therapeutisch' gedrag is eveneens zeer gevarieerd, waarbij de keuze uiteraard weer bepaald wordt door factoren i.v.m. resp. patient, huisarts en situatie. Het was enkele studenten opgevallen, dat een aantal gedragingen van de huisarts, bedoeld om informatie te verwerven, tevens als 'therapeutisch' gedrag imponeerden. Het ligt voor de hand, dit effect te verklaren vanuit een bepaalde verwachting c.q. beleving bij de patient.

Conclusie:

Het observeren van een huisarts tijdens de hulpverlening is van groot belang. Het kan nl. de student inzicht geven in de factoren die i.v.m. de patient een rol spelen bij het beantwoorden van o.a. volgende vragen:

- welke informatie geeft inzicht in de volgorde van waarschijnlijkheid van verschillende mogelijke oorzaken van de hulpvraag
- welke informatie is nodig om tot zo groot mogelijke zekerheid omtrent de verschillende mogelijkheden te komen
- wat is de taxatie van het 'natuurlijk' verloop van het oorzakelijke proces
- wat zijn de 'therapeutische' noodzakelijkheden c.q. mogelijkheden bij de als waarschijnlijkst aangenomen mogelijkheid



De leermogelijkheden lijken vooral aanwezig in de onderstreepte gedeelten. Het woord 'therapeutische' is met opzet tussen aanhalingstekens geplaatst om aan te geven, dat het om meer gaat dan om bijv. bio-chemische of anatomische veranderingen op te heffen, maar evenzeer om belevingsaspecten c.q. maatschappelijke gevolgen van het ziek-zijn.

Gedrag van de hulpverlener i.v.m. de hulpverlener zelf

Voor zover door de studenten schriftelijk ervaringen zijn vastgelegd, was daarin weinig van factoren bij de huisarts zelf terug te vinden, beperkt tot opmerkingen als:

- huisarts moet 'echt' zijn in gevoelens t.o.v. patient
- huisarts moet eventuele irritaties kunnen laten merken
- huisarts mag geen dwang op patient uitoefenen
- huisarts moet inspelen op verwachtingen van patient
- huisarts moet oog hebben voor eventuele achterliggende, sociale problemen
- huisarts moet patient de kans geven, zijn verhaal kwijt te kunnen
- huisarts moet sfeer ontspannen kunnen houden

Het specifieke gedrag van de geobserveerde huisarts is hier niet zozeer van belang, als wel de abstracties, die op grond daarvan door de studenten zijn geformuleerd, voornamelijk in de nabespreking. Daarbij stond duidelijk de attitude van de huisarts centraal. Factoren als leeftijd, bepaalde vaardigheden of handicaps, bepaalde belangstellingen etc. speelden nauwelijks een rol in de gedachtenwisseling. Waar het begrip 'attitude' aanleiding heeft gegeven tot het instellen van een projectgroep lijkt het hier niet de juiste plaats, om daar verder op in te gaan. Uit de gedachtenwisseling leek wel onmiskenbaar naar voren te komen, dat het voor de studenten (en niet minder voor de huisarts!) een indringend probleem is. Getracht is, onderscheid te maken in abstractie-nivo in die zin, dat verschil gemaakt werd tussen een 'grondhouding' van de huisarts en de verschillende 'houdingen' t.o.v. aangeboden problemen (t.o.v. de wens tot abortus bij een ongehuwde ongewenst zwangere van 20 jaar kan de houding anders zijn dan t.o.v. dezelfde wens bij een ongewenst zwangere weduwe van 40 jaar met drie kinderen, etc.). Verderreikend dan deze (mogelijk situatief bepaalde?) houdingen is een soort grondhouding van de huisarts, waarop mogelijk enig zicht kan worden verkregen door beantwoording van vragen als:

- is het 'genezen' van een patient doel of middel
- welke belangen tellen het zwaarst in het spanningsveld tussen de persoonlijke belangen van de arts (zijn bankrekening bijv.), de persoonlijke belangen van de patient (zijn wens, WAO-uitkering te krijgen bijv.) en de belangen van de gemeenschap (het tempo van de kostenstijging van de gezondheidszorg af te remmen, bijv.)
- wordt 'hulp verlenen' beleefd als een opdracht vanuit een 'hogere orde', of misschien als een 'vak', waarmee het materiële bestaan mogelijk wordt, of als het kunnen uitleven van persoonlijke hobby's.

Het lijkt niet geheel onjuist, te stellen, dat verschillen in gedrag bij hulpverleners mogelijk kunnen berusten op een verschillen in beleving van het doel van de hulpverlening. Het lijkt zinloos om een discussie te openen over de meest juiste beleving, echter wel over de mogelijkheden tot bewustwording van die beleving en van de consequenties daarvan voor het gedrag in de hulpverlening.

Conclusie

Het duidelijkste leermoment ligt vermoedelijk in de mogelijkheid, dat studenten door observatie van het gedrag van de hulpverlener de daarachter liggende 'attitude' bespreekbaar kunnen maken. Tevens kunnen zij zich bewust worden van de impulsen die bij hen zelf tot een bepaalde attitude leiden en beoordelen of daarin verandering gewenst, ongewenst dan wel nodig is.

Gedrag van de hulpverlener i.v.m. de situatie

Door één van de studenten is tamelijk uitvoerig ingegaan op de aankleding en inrichting van de spreekkamer en de positie van de huisarts daarin (een duidelijke discrepantie tussen een massief buro en een relatief kleine gestalte!). Dit soort elementen, de hele 'sfeer', etc. kunnen uiteraard het gedrag van de huisarts beïnvloeden. Daarnaast spelen een rol de geografische situatie, aanwezigheid van andere hulpverleners, van andere voorzieningen, vervoersmogelijkheden, etc.. De korte observatieperiode bood nauwelijks gelegenheid daarover waarnemingen te doen. Het lijkt aanbevelenswaardig, aan dit soort factoren vooral tijdens de stage PMO-huisartsgeneeskunde aandacht te besteden.

Algemene conclusie

Zowel voor studenten als voor de huisarts is het een leerzame en zeker ook inspirerende ervaring geweest. Op grond daarvan en van de aangegeven leermogelijkheden wordt er dezerzijds op aangedrongen, gedurende het gehele curriculum mogelijkheden te scheppen voor het observeren van hulpverleners. Deze laatste overweging is uiteindelijk de reden geweest, om te besluiten onze ervaringen in een verslag weer te geven en met het hierboven geformuleerde verzoek af te ronden.

René Brouwer
Mick Havenith
Mirjam van Hoof
Resi Maassen
Ben Ramaekers
Viktor Slenter
Elly Stoop
Pierre Voesten



van binnen uit

En hoe nu verder?

De eerste happening van de Cie van beroep hebben we achter de rug. Onze argumenten tegen de beslissing van de SRC zijn ongegrond verklaard, maar de billijkheid van de maatregel werd in twijfel getrokken, zodat we dit jaar nog een kans krijgen om bij te werken met ondersteuning van diverse medewerkers. Op het ogenblik tonen diverse medewerkers hun belangstelling en zijn ook bereid om mee te werken aan een inhaalprogramma. Zo heb ik al een klein legertje van medewerkers, die me iedere dag bedelven onder stapels werk.

De beslissing van de SRC en de uitspraak van de Cie van beroep hebben dus wel wat losgewoeld binnen onze gelederen, gezien de talloze discussies over dit onderwerp en de inzet van diverse medewerkers om studenten te helpen die door één of andere oorzaak achtergeraakt zijn in hun studie. Tot zover alleen positieve ontwikkelingen.

Er zijn, denk ik, ook een aantal negatieve ontwikkelingen te bespeuren. Door deze uitspraak wordt de theoretische kennis als heilig goed van je studie gekenmerkt. Er wordt zelfs zo ver gegaan dat andere topics uit onze basisfilosofie, zoals attitudeontwikkeling, de formatieve evaluatie, het oefenen van vaardigheden en het probleemoplossend vermogen niet meer betrokken worden in de beslissing over de voortgang van je studie. De studenten worden op deze manier gedwongen om theoretisch met goed beslagen bewijs te komen om niet door de mand te vallen. Daarbij zijn ze afhankelijk van de samenstelling van het pakket vragen die de screeningstoetscie tot haar beschikking heeft. Een kleine stap verder en de professor bepaalt weer welke onderdelen van zijn vak relevant zijn en die onderdelen dient een student te beheersen. Anders haalt hij zijn examen niet.

Bij de start van deze fakulteit is er van uitgegaan dat een student in een beschermde omgeving medische problemen

in de ruimste zin van het woord moest leren oplossen. Belangrijk daarbij was dat hij een kritische houding zou leren aannemen t.o.v. de aangeboden literatuur, de gezondheidszorg en vooral zichzelf. Hij zou zijn grenzen moeten leren kennen, adequaat met patiënten moeten kunnen omgaan (ook als zijn klachten niet te herleiden waren tot een lichamelijk disfunctioneren) en de patiënt niet belasten met onderzoeken die hij niet grondig beheerst. Deze gedachten van een paar jaar geleden vind ik niet meer terug in de uitspraak van de Cie van beroep en de beslissing van de SRC. Met als gevolg dat iemand als arts kan afstuderen die theoretisch goed onderlegd is (en aan de noodzaak twijfel ik niet) terwijl hij aan de belangrijke zaken nauwelijks aandacht heeft besteed.

Aandachtgebieden die we tot voor kort hoog in ons vaandel hadden geschreven in de hoop de gezondheidszorg te verbeteren.

Het lijkt me dan ook de hoogste tijd om zo snel mogelijk te beginnen met het opzetten van een evaluatiemethode waarin onze "oude" topics ook betrokken worden als we onze vernieuwende onderwijsideeën werkelijkheid willen maken en enige waarde willen meegeven.

Anton de Porto

Aan: de dekaan van de Faculteit der Geneeskunde,
 de leden van de Faculteitsraad,
 de leden van het Faculteitsbestuur,
 de voorzitter en de leden van de Onderwijs-
 commissie,
 de leden van het jaarkoördinatorenoverleg.

*Bij de redactie kwam
 het verzoek binnen
 deze brief te plaatsen.*

Maastricht, maart 1978

Hierbij vragen wij Uw aandacht voor de begeleiding van onze onderwijsgroepen. Deze begeleiding kan theoretisch gezien worden als te bestaan uit twee componenten, nl. de procesmatige en de inhoudelijke. De faculteit heeft tot dusver gemeend de begeleiding van onderwijsgroepen ook naar deze twee componenten in de praktijk te ontwikkelen en wel door het creëren van twee afzonderlijke instituties; het tutorensysteem voor de procesbegeleiding en de inhoudsdeskundigen voor de inhoudelijke.

Van het tutorensysteem kan gezegd worden, dat dit volop in ontwikkeling is en dat deze begeleidingsvorm voornamelijk in de eerste cursusjaren maximaal tot zijn recht komt bij de overgang naar de universiteit en de kennismaking met het groepsgewijze werken.

De inhoudelijke begeleiding door inhoudsdeskundigen is onvoldoende tot ontwikkeling gebracht. De spreiding van inhoudsdeskundigheid over de diverse vakgebieden is thans nog minimaal. Wij zijn er evenwel van overtuigd, dat hieraan door de daarvoor verantwoordelijken hard gewerkt wordt. Dit probleem echter zal tot het tijdstip van ons afstuderen aanzienlijk blijven.

Voorts is de raadpleging van een inhoudsdeskundige vrijwel altijd eerst na enkele dagen mogelijk, hetgeen als uitermate bezwaarlijk wordt ervaren, daar het vaak betrekkelijk eenvoudige en basale problemen betreft, die evenwel de voortgang van de groep aanmerkelijk verstoren.

Het komt ons bijzonder gewenst voor om bovengenoemde begeleidingsvormen geïntegreerd aan te bieden aan de onderwijsgroepen door de ontwikkeling van een systeem van inhoudsdeskundige tutores. Het huidige systeem van inhoudsdeskundigen dient uiteraard gehandhaafd te worden.

Het begrip inhoudsdeskundige tutor wordt door ons gedefinieerd als een arts die naast zijn inhoudsdeskundigheid voortvloeiende uit zijn medicus-zijn in staat is tot een procesmatige begeleiding van onderwijsgroepen. De direkte aanleiding tot deze brief zijn onze gunstige ervaringen met enkele inhoudsdeskundige tutores in de afgelopen blokken.

De bij enkelen binnen onze instelling levende bezwaren, waarvan zij denken dat ze kleven aan een inhoudsdeskundige tutor, nl. als zou een dergelijke tutor

snel vervallen tot het bij voortduring ongevraagd geven van mini-colleges en als zou hij door zijn aanwezigheid als praktiserend medicus de onderwijsgroep verhinderen om kritiek te uiten op bestaande behandelwijzen en structuren in de gezondheidszorg, lijken ons te ondervangen. Het leren om op de juiste wijze stimulerend inhoudsdeskundigheid te hanteren moet volgens ons een onderdeel worden van de tutortraining. Na 2½ jaar functioneren in groepen moeten studenten in staat geacht worden de procesmatige taak van de tutor zelf voor een belangrijk deel over te nemen en zijn zij mondig genoeg om een op direktieve wijze optredende tutor te vermijden.

Voorts moet het volgens ons mogelijk zijn om m.i.v. 1 september a.s. het aantal artsen dat hiervoor nodig is, beschikbaar te hebben.

Wij stellen u derhalve voor m.i.v. het cursusjaar 1978/1979 het systeem van inhoudsdeskundige tutores tot ontwikkeling te brengen voor in elk geval het vierde cursusjaar.

met de meeste hoogachting,

R. Arends, C. Aussems, D. Bremer, R. Brouwer, R. Castermans,
J. Collon, M. Konsten, R. Konsten, K. Dols, P. Frambach,
K. Hautermans, T. Hellemons, M. van Hoof, P. van der Knaap,
M. Kuipers, R. Maassen, J. le Noble, M. Pagen, M. Paques,
W. Pesch, J.J. Rethans, J. Roza, T. Ruers, J. Rutten, V. Slenter,
M. Spijkers, R. Starmans, P. Theunissen, R. Ubachs, P. Voesten,
J. Weerts, E. van Wunnik.

In de Maffiusnummers 3,4 en 5 van 1976 werd al uitvoerig op de inhoudsdeskundige tutor ingegaan. red.

publicaties, voordrachten en congressen

In het Nederlands Tijdschrift voor Gerontologie 1978(9) pp 13-20 schrijft P. Falger van de capaciteitsgroep Medische Psychologie een artikel over 'Gerontologie in het curriculum van de Rijksuniversiteit Limburg'.

P.M. van der Plas (De Wever Ziekenhuis), B.M. Bas (Ziekenhuis De Goddelijke Voorzienigheid), G. Kok (Ziekenhuis St. Annadal), A.D. Muller, M.J.P. Kahn en H.C. Hemker (RL) hebben in het 'Mededelingenblad van de Nederlandse Vereniging van Klinische Chemie' een bijdrage gepubliceerd over 'Het hemostase onderzoek in het perifere ziekenhuis, samenwerking en taakverdeling tussen enkele ziekenhuizen en de Rijksuniversiteit Limburg in de regio Zuid-Limburg'.

Van H.M.J. Baars en M.A.J. Romme werd een artikel over 'De Psychosociale Anamnese' opgenomen in Medisch Contact 1977, nr. 49 dec. 1977.

ter inzage

Van de volgende symposia, congressen etc zijn gegevens verkrijgbaar bij de Dienst Voorlichting:

'Wetenschappelijke Innovatie in relatie tot een Bewegende Maatschappij', lustrumcongres op 5,6 en 7 april 1978, b.g.v. het vijftigjarig bestaan van de Katholieke Hogeschool Tilburg.

'Clinical Biomechanics' (13-25 augustus, Glasgow); 'Advanced Electron Microscopy' (17-29 september, Norwich); Acute Injury, Pathophysiology Biochemistry and Clinical Management' (17-28 september, Glasgow en Londen); 'Major Histo compatibility Systems' (17-28 september, Londen); Radioisotopics and Micro-analytical Methods' (19 nov. - 8 dec., Londen); 'Computerised Tomography of the whole body and Ultrasound' (19 nov. - 1 dec., Londen).

Deze seminars worden gehouden onder auspiciën van 'The British Council'.

Belangstellenden 'che hanno una sufficiente conoscenza della lingua italiana' kunnen bij Voorlichting informatie verkrijgen over de XXIIIe Cursus in de Italiaanse taal en cultuur te Gargnano aan het Gardameer. De cursus vindt plaats van 3 - 28 juli en van 31 juli - 25 augustus.

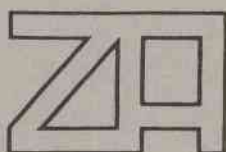
Het Alternatief Ambtenaren Aktiecomité, dat ijvert voor matiging en nivellering van de inkomens van beter betaalde ambtenaren heeft een stuk opgesteld, waarin de aard van deze actie wordt uiteengezet, eindigend met een verzoek om actieve medewerking en/of adhesie. Copie wordt op aanvraag door de Dienst Voorlichting toegezonden.

Het Jaarverslag 1977 van Amnesty International, afdeling Maastricht ligt bij Voorlichting ter inzage.

Twee-en-dertig studenten hebben zich per brief gewend tot de facultaire bestuursorganen met het verzoek, voor de studenten betere inhoudelijke begeleiding door inhoudsdeskundigen te waarborgen, onder meer door het invoeren van de inhoudsdeskundige tutor. Afschrift van deze brief kan bij Voorlichting worden aangevraagd.

Het veiligheidsinstituut Amsterdam heeft een vouwblad uitgegeven onder de titel 'Veiligheid is troef', Daarin wordt een aantal maatregelen vermeld die kunnen dienen ter bevordering van de veiligheid in instellingen en bedrijven. Verder bevat het een overzicht van publicaties over veiligheid en van veiligheidsopleidingen.
Ter inzage bij Voorlichting.

J.O.



ZIEKENHUIS
ST ANNADAL
MAASTRICHT

In diverse VERPLEEGAFDELINGEN van ons ziekenhuis kunnen studenten medicijnen in de maanden juni, juli en augustus geplaatst worden als

V A K A N T I E - W E R K (S T) E R

Belangstellenden dienen in de functie van verpleeghulp bereid te zijn alle voorkomende werkzaamheden te verrichten gedurende een aaneengesloten periode van minimaal 4 weken. Gezien de aard van de werkzaamheden zijn weekenddiensten en wisselende dagdiensten (7.00 tot 15.45 of 8.30 tot 18.00 uur) van toepassing.

Sollicitatieformulieren zijn verkrijgbaar bij de afdeling personeelzaken, kamer 17 1e verdieping ARC, Ziekenhuis St. Annadal, Maastricht.

Aanmelding dient plaats te vinden vóór 1 mei a.s..

voorlichtingsdagen (nieuw)bouw academische ziekenhuizen

Dinsdag 7 en woensdag 8 maart zijn in Leiden voorlichtingsdagen gehouden over (nieuw)bouw van de academische ziekenhuizen. Deze bijeenkomsten werden bijgewoond door besturen en directies van de academische ziekenhuizen en medewerkers van de bouwdiensten. Van de zijde van het ministerie van Onderwijs en Wetenschappen woonde, behalve de betrokken ambtelijke staf, ook minister dr. A. Pais een deel van de bijeenkomst bij. Het onderstaande is voor een groot deel ontleend aan een verslag dat E. Groenevelt maakte voor de bladen van academische ziekenhuizen.

De meeste academische ziekenhuizen in ons land blijken in grote nood te verkeren, omdat hun huidige behuizing niet meer geschikt is en omdat de besluitvorming tot nieuwbouw zo moeizaam verloopt.

In de toespraak die minister Pais hield kondigde hij aan, dat hij binnenkort een beslissing hoopt te nemen over nieuwbouw in Utrecht.

Verleden jaar is de zgn. Wester-programmering gereed gekomen: een grote reeks van boekwerken waarin in detail omschreven staat hoe een academisch ziekenhuis moet worden opgezet (Maffius nr. 8, 3e Jaargang september 1977). De minister merkte op, dat deze programma's een hoeksteen vormen voor de nieuwbouw in Amsterdam en een toetssteen voor de bouwactiviteiten van andere ziekenhuizen.

Dat houdt in feite in, dat wie in de komende jaren bij de nieuwbouw van een academisch ziekenhuis op onderdelen wil afwijken van de Wester-programmering daarvoor van punt tot punt met sterke argumenten moet komen. Dat kan t.z.t. met name voor de opzet en plannen van het ziekenhuis Maastricht een erg belemmerende factor worden.

Minister Pais gaf tenslotte de academische ziekenhuizen de hint, voldoende oog te hebben voor wat kan en niet kan. 'De openbare middelen zijn beperkt', zo stelde de bewindsman.

Dr. Leibbrandt, directeur-generaal voor het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek merkte op, dat uit de Wester-programmering is gebleken, dat alleen al de zorg voor het onderwijs in de academische ziekenhuizen leidt tot een aanzienlijk groter ruimtebedrag dan in vergelijkbare algemene ziekenhuizen.

Dr. Leibbrandt meende, dat de academische ziekenhuizen tezamen met de preklinische instituten van de medische faculteiten bij uitstek de plaats zijn, waar wetenschappelijk medisch onderzoek in de regel kan en moet plaatsvinden.

Ondanks het anderssoortige karakter van de academische ziekenhuizen dienen -aldus de heer Leibbrandt- de academische ziekenhuizen op dezelfde wijze te worden ingepast in de ziekenhuisplanning als algemene ziekenhuizen, met dien verstande dat de academische ziekenhuizen als zodanig bij de planning als een gegeven worden aanvaard.

Over de taakverdeling tussen academische en niet-academische ziekenhuizen zei dr. Leibbrandt dat de grote ziekenhuizen de kleine tot steun en toeverlaat moeten zijn.

De tweede dag van deze bijeenkomst was geheel gewijd aan de problematiek van de verschillende academische ziekenhuizen, inclusief Maastricht. Het bleek, dat het, met uitzondering van Rotterdam, overal kommer en kwel is.

Drs. H. Roovers schetste de Maastrichtse situatie als volgt:
 Er is nog geen academisch ziekenhuis in Maastricht. Nu is men nog aange-
 wezen op ziekenhuis St. Annadal. Straks zal het academisch ziekenhuis
 de streekfunctie van het St. Annadal over moeten nemen en zich moeten
 ontplooiën tot onderwijsziekenhuis. Zijn tijdsraming zag er als volgt
 uit: tot medio 1979 is er tijd om de definitieve doelstellingen van
 het nieuwe ziekenhuis te formuleren en om te komen tot het kabinets-
 besluit over functie en omvang van het ziekenhuis. In 1983 zou dan
 met de bouw begonnen kunnen worden.

De algemene indruk van deze dagen was, dat de toestand verre van roos-
 kleurig is. Er moet in Nederland zoveel nieuwbouw van academische
 ziekenhuizen gaan plaats vinden, dat dit voor het Rijk op afzienbare
 termijn vrijwel nauwelijks te financieren zal zijn.
 Door sommigen werden dan ook andere financieringswijzen bepleit dan de
 tot nu toe gebruikelijke, zoals een beroep op de kapitaalmarkt.
 Het valt te hopen dat hiertoe voor 1983 de wegen gevonden zullen zijn.

J.O.

de discussie over het examenreglement, het evaluatieprogramma en de studentenbegeleiding

Het moet mogelijk zijn dat binnen zes weken een nieuw concept examen-
 reglement beschikbaar is.

Dat is het slot van een notitie van de secretaris van het Faculteits-
 bestuur (FB), gericht aan de leden van de Faculteitsraad (FR).

In deze notitie van 20 maart staat een overzicht van de gang van zaken
 rond het examenreglement, de studieresultatencommissie, de evaluatie
 en de studentenbegeleiding.

Beschreven wordt ondermeer hoe de discussies rond het vaststellen en het
 hanteren van het reglement verlopen zijn. De notitie signaleert de punten
 van kritiek en wijst op de misverstanden. De kritiek op het reglement
 samenvattend, wordt voorgesteld om niet enkele artikelen te herschrijven,
 maar om het reglement in zijn geheel te herzien. De FR zou aan het FB
 opdracht moeten geven om een dergelijke herziening voor te bereiden in
 overleg met de Studieresultatencommissie (SRC), de in te stellen projekt-
 groep Evaluatie en de Dienst Algemene en Juridische Zaken, zo luidt de
 aanbeveling.

Dat karwei zou dan binnen zes weken geklaard kunnen zijn.

de problemen

De problemen rond het examenreglement zijn ontstaan door misverstanden
 over de afbakening van de bevoegdheden tussen de FR en SRC. Volgens de
 wet behoort het tot de bevoegdheden van de FR om het examenreglement vast
 te stellen. Het afnemen van examens en het nemen van beslissingen over de
 uitslag van de examens is de taak van de SRC, zo stelt de wet.

Na lange discussie in de FR over het concept-examenreglement werd tenslotte
 op 27 oktober 1977 de behandeling afgerond.

Er waren een aantal wijzigingen in het reglement aangebracht.

De wijziging van artikel 16 heeft, achteraf gezien, nogal wat problemen
 veroorzaakt.

De oorspronkelijke tekst van art. 16 luidde:

- 16 - 1 De S.R.C. besluit tot het nemen van maatregelen, indien twee of meer malen een ongunstig resultaat is behaald bij vier opeenvolgende afgelegde toetsen.
- 16 - 2 De maatregelen die de S.R.C. kan nemen zijn:
 - a) Het aanbieden van een aanvullend onderwijspakket, dat eventueel naast het lopende onderwijsprogramma gevolgd dient te worden, zodra bij twee summatieve toetsen een ongunstig resultaat is behaald;
 - b) Een verplichte herhaling van onderwijseenheden gedurende één of meer gehele of gedeeltelijke perioden bestemd voor het keuze-onderwijs, zodra bij drie summatieve toetsen een ongunstig resultaat is behaald;
 - c) Een latere start van het volgend studiejaar dan wel het herhalen van een studiejaar, zodra bij vier summatieve toetsen een ongunstig resultaat is behaald.
- 16 - 3 De S.R.C. kan van het bepaalde in de leden 1 en 2 afwijken.

De FR heeft art. 16 als volgt geformuleerd:

De S.R.C. zal er zorg voor dragen dat, zodra de behaalde resultaten daartoe aanleiding geven, geeignende maatregelen t.b.v. de begeleiding van studenten zullen worden getroffen.

Het vastgestelde examenreglement is onder nummer MF 78 - 023 in januari aan alle studenten toegezonden.

Inmiddels bleek echter dat velen tevreden waren met het ook thans nog van kracht zijnde examenreglement. De S.R.C. heeft bij brief van 12-12-1977 een voorstel gedaan tot het aanbrengen van een aantal wijzigingen.

Deze voorstellen waren deels redactioneel deels inhoudelijk van aard.

Uit de brief bleek overigens dat de Studieresultatencommissie uitging van het konsept examenreglement en, met name nog van het oude artikel 16.

Zo ontstond het misverstand over de vraag wie verantwoordelijk was voor de begeleiding van studenten.

De FR verkeerde in de overtuiging dat die verantwoordelijkheid bij de SRC lag, maar volgens de wet behoort dat niet tot de taak van die commissie.

Daarmee raakte de begeleiding tussen wal en schip.

Dit feit werd onlangs ook als verweer aangevoerd in het beroep dat twee studenten aantekenden tegen de maatregelen die de SRC ten aanzien van hen had getroffen.

Andere argumenten in het verweer waren dat de summatieve toetsen niet zouden voldoen aan het gestelde in het reglement. Daat staat dat deze toetsen dienen te bestaan uit vragen, opgaven, problemen en vaardigheden. De SRC stelde dat problemen en vaardigheden niet in het oordeel zijn betrokken omdat op dit moment de instrumenten ontbreken om die aspecten van de voortgang objectief te meten.

(Onder summatieve toetsen verstaat men de toetsen die 4 maal per jaar aan alle studenten worden voorgelegd.

De toetsen, vergelijkbaar met een artsexamen richten zich op het einddoel van de studie en hoeven dus geen betrekking te hebben op de onderwijsthema's die op dat moment aan de orde zijn).

het oplossen van de problemen

Op het moment dat deze Maffius verschijnt heeft de FR een beslissing genomen om uit de impasse te komen van problemen rond het reglement.

Wanneer het voorstel van het FB aangenomen is zal er dus binnen zes weken een geheel herzien reglement opgesteld worden.

Inmiddels zijn er al tal van activiteiten op gang gebracht om het evaluatieprogramma bij te stellen en om een begeleidingssysteem voor studenten op te zetten.

de evaluatie

Uitgaande van de konstatering dat er onvoldoende vorderingen worden gemaakt met de ontwikkeling van het evaluatieprogramma, heeft de Onderwijscommissie reeds in april 1977 een voorstel geformuleerd voor de instelling van een projectgroep Evaluatie. Vooruitlopend op de formele instelling van deze projectgroep door de FR is een werkgroep samengesteld die de voorbereidende activiteiten ter hand heeft genomen.

Ondermeer is een studiereis naar Chicago gemaakt. De werkgroep bestaat uit F.Bonke, C. van Boven, W.Brouwer, H. Hulsmans, M.Verwijnen, R.Willighagen en W.Wijnen. De werkgroep heeft inmiddels een lijvig rapport geproduceerd. Dat geeft een overzicht van de huidige stand van zaken en biedt suggesties voor toekomstige ontwikkelingen. Het rapport beveelt aan een projectgroep Evaluatie in te stellen alsmede drie deelprojectgroepen voor resp. summatieve, formatieve en programma-evaluatie. Op dit moment worden adviezen van de Onderwijscommissie en de Dienst Algemene en Juridische Zaken ingewacht. Naar het zich laat aanzien zal het rapport zeer binnenkort, vermoedelijk de eerste vergadering na Pasen, in de Faculteitsraad worden besproken.

en de studentenbegeleiding

Op initiatief van de Rector Magnificus is een werkgroep ingesteld onder voorzitterschap van F. van der Ven die als werkprogramma heeft om medio april 1978 een advies uit te brengen over een mentorensysteem dat vervolgens bij wijze van een experiment voor één jaar in september 1978 van start zou kunnen gaan.

Noch het huidige FB, noch een aantal studenten in de FR waren hierdoor tevreden gesteld. Zij stelden zich op het standpunt dat het optreden van de Studieresultatencommissie het noodzakelijk maakte dat de invoering van studentenbegeleiding op de kortst mogelijke termijn noodzakelijk was. Voortbordurend op een voorstel van de Onderwijscommissie is thans een coördinatiegroep ingesteld bestaande uit P.Cuypers, J.Graat en T.Mol. Kort na Pasen zijn van deze groep uitgewerkte voorstellen te verwachten die in ieder geval zullen aangeven dat de faculteit in zijn geheel verantwoordelijk is voor de begeleiding van de studenten.

T.B.

wieper 16-2-1978

G.M.A. Foppen

per 1-3-1978

D. de Boer

P.F.M. van den Boorn

J.M.A. Franssen

L.H.J.M. Lathouwer

per 1-4-1978

J.E. Aerts

mw. A.J. Feij-Felix

P.J.M. Franssen

mw. G.W. Janssen-Claessen

drs. M. de Metz

mw. Y.M. Tatipata-Offerebeek

drs. M.P. Weggeman

wieper 1-3-1978

H.J. Vrancken

wieper 6-3-1978

mw. E.M. van Biesen-Valkenburg

per 1-4-1978

mw. N.L.J.M. Sniijders-Teheux

wat

medewerker acquisitie

medewerker acquisitie

medewerker Post- en Archiefzaken

medewerker Post- en Archiefzaken

medewerker transport

konstrukteur/instrumentmaker

administratief medewerkster

dierverzorger

analiste

wetenschappelijk medewerker

project Hart- en Vaatziekten

telefoniste/receptioniste

medewerker project Registratie

Facultaire Activiteiten

waait van

Dienst Algemene en Juridische Zaken

waait

administratief medewerkster

sekretaresse

waar

Bibliotheek

Bibliotheek

Dienst Algemene en Juridische Zaken

Dienst Algemene en Juridische Zaken

Dienst Civiele Zaken

Dienst Civiele Zaken

Kapaciteitsgroep Sociale Psychiatrie

Dienst Civiele Zaken

Kapaciteitsgroep Biochemie

Kapaciteitsgroep Biochemie

Dienst Civiele Zaken

Dienst Planning, Organisatie-

en Bedrijfsontwikkeling

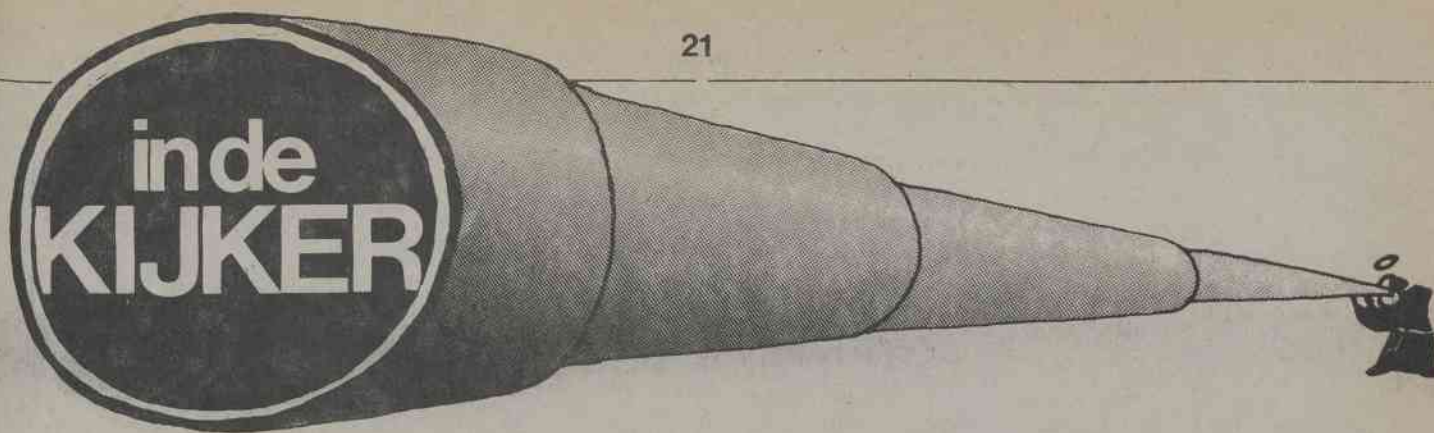
over naar

Dienst Civiele Zaken

weg

Kapaciteitsgroep Gezondheidszorgonderzoek

Universiteitsraad



In De Kijker: Joep Jongen
 Interview : Puck Muller
 Foto's : Coen v.d. Gugten.



Joep Jongen is één van de nieuwe bestuurders die wij sedert 1 januari jl. aan onze instelling hebben. Hij is de enige die nog nooit door middel van een interview in Maffius zijn zegje heeft kunnen doen.

Joep Jongen: -geboren op 14 juni 1945 in Roermond
 -studeerde bedrijfseconometrie in Tilburg
 -heeft als thuisbasis de capaciteitsgroep Economie van de Gezondheidszorg - lokatie: Vijverdal
 -heeft twee jaar gewerkt aan het Instituut van de Gezondheidszorg in Tilburg, waarvan één jaar als afsluiting van zijn studie
 -in dienst bij de RL sinds 1 september 1974
 -lid van de Universiteitsraad sinds september 1976
 -voorzitter van de Universiteitsraad sinds 1 januari 1978

Heb je dezelfde opvatting over het U-raad-voorzitterschap als je voorganger?

Toen de vakature van voorzitter van de U-raad ontstond, ging iedereen er van uit dat er gezocht moest worden naar een tweede Hans Philipsen. Dat is natuurlijk geen goede gedachte.

Verschilt je beleid van dat van Hans?

Nou, er is wel het een en ander veranderd ja. Toen mijn kandidatuur werd gesteld voor het voorzitterschap had ik eigenlijk het idee dat het een vrij omvangrijke taak zou zijn waarvoor je echt een zeer solide ondersteuning moest hebben, en zo mogelijk een gedeelte ervan zou moeten afschuiven naar de vice-voorzitter.

In de hoeveelheid werk zul je wel niet teleurgesteld zijn.

Qua tijdsbeslag is het ontzettend veel. Alleen het afschuiven naar een vice-voorzitter, de taak afbakenen tussen een vice-voorzitter en een voorzitter, is in de praktijk, voor zover ik van praktijk kan spreken in die anderhalve maand die ik nu funktioneer, moeilijk realiseerbaar. Als ik de werkzaamheden vanuit deze situatie bekijk, zie ik daar twee hoofdmoten. Ten eerste: het werk van de voorzitter op het moment dat de U-raad vergadert met alles wat ermee samenhangt. De bijeenkomsten met het presidium dat als agendacommissie de agenda's voorbereidt. Wat overleg met voorzitters van de raadscommissies. De tweede hoofdmoot is het bijwonen van de College van Bestuur-vergaderingen, met alles wat daaruit voortkomt. Ik denk dat een scheiding tussen die twee op zich erg moeilijk is omdat de informatie die je bij het CvB opdoet ontzettend bruikbaar is bij je raadswerk en andersom. Als je van die vergaderingen uitgaat is het niet erg verstandig om een andere man naar het College van Bestuur te sturen.

Is de invloed van het College van Bestuur op de besluitvorming in de U-raad in het verleden niet wat groot geweest?

Die is zeer groot geweest, deels terecht, deels misschien ten onrechte.

Voor dat 'deels ten onrechte', wil je daar verandering in gaan brengen?

Nou, laat ik eerst stellen "deels terecht". We hebben hier een bestuurlijke konstruktie waarbij het bestuur van de universiteit gevormd wordt door het College van Bestuur en de Universiteitsraad. Ieder heeft een stel eigen taken. Het CvB heeft naast twee beleidstaken, personeelsbeleid en huisvestingsbeleid, de taak om de besluiten van de U-raad voor te bereiden. En tevens voor de uitvoerende besluiten van de U-raad zorg te dragen. Dus eigenlijk een relatie, wat dit betreft, die ligt tussen een algemeen bestuur en een dagelijks bestuur. Je zou kunnen zeggen dat het CvB het dagelijks bestuur zou zijn en de U-raad het algemeen bestuur. Het is dus een kwestie van samenspel. Wanneer het CvB invloed heeft, heeft het dat in de voorbereidende fase. Wat betreft dat "ten onrechte". De invloeden die ten onrechte zijn uitgeoefend door het College zijn, denk ik, waarschijnlijk te wijten aan het feit dat iedereen moet wennen aan het idee dat er een U-raad is. We hebben jarenlang gefunktioneerd met op facultair nivo een faculteitsbestuurs-overleg, ook zonder democratisch gekozen raad. Hetzelfde geldt op universitair nivo met een CvB en een commissie voorbereiding, die altijd de zaken geregeld hebben. Het is natuurlijk moeilijk om ineens af te wijken van je normale werkprocedure.

Wat bedoel je met moeilijk?

Nou, ik denk niet dat je van de ene dag op de andere kan veranderen wat methodiek betreft en dat het juist daar een tijd te funktioneer met een

U-raad pas duidelijk wordt wie wàt doet en wie uiteindelijk wàar de bevoegdheid toe heeft.

Ben je niet bang dat er een situatie ontstaat waarin de universiteitsraad wat àl te lief is ten opzichte van het College van Bestuur?

Ik denk dat die situatie gedeeltelijk geweest is. Ik denk dat je als beginnende raad, ik praat nu over een raad die in 1976 gefunctioneerd heeft, nog niet precies weet tot waar je bevoegdheid gaat, tot waar je taken eigenlijk lopen. Ik geloof dat nu langzaam maar zeker in die hele materie duidelijkheid is gekomen. En ik denk dat de enige liefde die je moet opbrengen liefde voor de instelling is.

Het is niet zo dat de U-raad en het CvB tegenover elkaar staan. Ik denk dat ze dat alleen in uiterste gevallen moeten doen, waar het nodig is. Het is natuurlijk zinloos om wanneer de zaken redelijk goed lopen, kost wat kost tēgen het CvB te zijn.

Ik vind het een uitspraak die nogal ongenueanceerd is. Ik denk nogmaals, startend vanuit het principe dat we een gezamenlijk bestuur vormen waarin iedereen een eigen taak heeft, dat je dan pas tēgen moet zijn wanneer je het er niet mee eens bent.

Al die commissies die de U-raad heeft, is daar nu wel mee te werken?

Zoveel zijn het er ook weer niet. Ik moet zeggen dat we nu langzaam maar zeker in een stadium komen waarin de commissies, naar mijn mening, erg goed bemand zijn, en ook erg goed functioneren. Commissies zijn duidelijk adviescommissies, die, wanneer daar aanleiding toe is, hun advies uitbrengen aan de raad. En het is gewoon dat deze commissieleden die zich toch iets meer bezighouden met hun vakgebied, zoals bijvoorbeeld de commissie planning en begroting voorbereidend werk doet.

Het aantal, ja, er zijn natuurlijk veel aandachtsvelden die je als U-raad onder ogen krijgt, dus vandaar dat hoge aantal. Ik vind het niet teveel.

Door alles te laten voorbereiden door commissies. Krijg je dan geen getrapte democratie. Dat bijvoorbeeld argumenten van raadsleden niet meer gehoord worden omdat er nu eenmaal een advies van een adviescommissie ligt? Ik denk hierbij aan de behandeling van de Nota Maffius.

Deels wel, deels niet. Laat ik beginnen met deels niet. Ik geloof dat je aan deze manier van werken moet wennen. Het is in het verleden wel eens gebeurd dat commissies zich grondig hadden bezig gehouden met de bestudering van een bepaald stuk, En een advies uitbrachten. In dat advies (misschien is dat wel iets dat verbetering behoeft) werd niet duidelijk naar voren gebracht wat allemaal besproken was. Er werd alleen het uiteindelijke resultaat van de besprekingen vermeld. Wanneer dan in de raad iemand vragen stelt of aanmerkingen maakt die liggen op een vlak waarover reeds gesproken is, en de discussie opnieuw geopend moet worden, dan denk ik dat je te ver gaat. In die zin dat je het werk van de commissies ondermijnt. Een tweede punt is, en dat ben ik wel met je eens, de commissies hebben natuurlijk een ontzettend grote invloed.

Is het niet veelal zo dat het werk dat eigenlijk in de raad moet gebeuren in die commissies gebeurt?

Nee, beslist niet. Ieder raadslid krijgt de stukken, ieder raadslid kan over de stukken beschikken die ook bij het College liggen. Het is natuur-

lijk afhankelijk van de aandacht die ieder lid aan bepaalde onderwerpen besteedt in hoeverre dit doorgaat of niet. Het is in het verleden zo geweest dat er veel waarde wordt gehecht aan het oordeel van een commissie. Gewoon omdat men er van uitging dat een commissie er veel beter in zat, veel meer met deze problemen te maken had gehad, en er zich meer over gebogen had.

Nu een andere vraag. Zoëven heb je het gehad over het niet kunnen afschuiven van bijvoorbeeld de taak van het bijwonen van de vergaderingen van het CvB naar een vice-voorzitter. Op welke manier speel je iets van de kennis die je daar opdoet terug naar de raadsleden, of doe je dat helemaal niet?

Ja, ik had er inderdaad bij dat punt wel iets dieper op in mogen gaan. Het is zo dat ik vind dat je niet teveel moet toeschuiven naar een voorzitter van een U-raad.

Hoe meer je naar die voorzitter gaat schuiven, hoe meer je het gevaar loopt dat je een driedeling krijgt (universiteitsraad-presidium of commissies-voorzitter met evt. een vice-voorzitter). Ik heb altijd gezegd dat de voorzitter lid is van het presidium. Het presidium is, zoals je misschien weet, het dagelijks bestuur(tje) van de U-raad.

Bestaat het gevaar niet dat je in het presidium meer dingen regelt die eigenlijk in de raad thuishoren?

Wanneer het presidium een beslissing neemt, dan wordt dit aan de raad medegedeeld, en de raad kan altijd nog zeggen: We zijn het er wél of we zijn het er niet mee eens. Het presidium moet naast agendacommissie tevens vooral gezien worden als commissie die dient ter ondersteuning van de voorzitter in deze. Het is een commissie die in spoedeisende gevallen een beslissing neemt namens de raad. De raad heeft uiteraard altijd het recht om daarop terug te komen.

Heeft de raad een mandaat gegeven aan het presidium?

Bij het instellingbesluit is inderdaad meegegeven aan het presidium in spoedeisende gevallen namens de raad beslissingen te nemen.

Dus het is mogelijk dat indien de raad het in principe niet eens zou zijn met een beslissing van het presidium deze teruggedraaid zou kunnen worden?

Ja, de raad moet de mogelijkheid hebben om het terug te nemen. Want de beslissing is in beginsel bedoeld om de meer eenvoudige en spoedeisende zaken, waarvoor eigenlijk niet gewacht hoeft te worden tot de raad bij elkaar is, te behandelen.

Vind jij voorlichting, intern en extern, belangrijk?

Ik had gedacht dat je zou vragen naar wat je nu hier voor problemen vindt binnenshuis. En ik vind een van de grotere problemen het communicatieprobleem.

Er is door andere mensen herhaaldelijk op gewezen. Ik vind inderdaad dat het hier wel schort aan berichtgeving. Soms is het te veel, dan zie je door de pakken papier de tekst niet meer. In het andere geval is het te summier en weet eigenlijk niemand waar hij precies aan toe is.



Ben je tevreden met de wijze waarop de berichtgeving via bijvoorbeeld de bulletins of het blauwe gedeelte in Maffius plaatsvindt?*

Ja, als ze de status houden die inderdaad bedoeld is. Hierbij duid ik met name op de interne bulletins. Dan zeg ik ja! Alleen denk ik dat er toch wel behoefte is aan, om een voorbeeld te noemen, het doorgeven van besluiten die door de U-raad zijn genomen. Dat kun je natuurlijk niet verzorgen door het bulletin van de Afdeling Voorlichting.

Je zou dus vóór een wat uitgebreider mededelingenblad zijn dan het blauwe gedeelte in Maffius?

Nou, ik denk dat veel zaken rechtstreeks naar de betrokkenen moeten worden gestuurd. Over het algemeen vind ik dat dit systeem erg goed werkt. Er is in het verre verleden, voor zover je daarvan kunt spreken, in de U-raad gesproken over de wenselijkheid van een apart mededelingenblad. Ik moet zeggen dat, naar mijn idee, op dit moment die combinatie met Maffius erg goed loopt en dat, en dat wil ik toch wel accentueren, met name het gedeelte van de afdeling Voorlichting erg werkbaar is.

Ik wil je ook nog vragen hoe jij denkt over het alom gesignaleerde pettenprobleem aan deze universiteit?

Welke pet moet ik opzetten?

Voorzitter van de U-raad.

Het is zo dat er in het verleden, als je de hele historie van onze universiteit bekijkt, door telkens een kleine groep mensen gewerkt is. En, op zich begrijpelijk. Ik denk dat we ergens een moment gemist hebben waarop het doorschuiven naar, wat van de Biggelaar wel eens heeft genoemd, het

"tweede elftal", niet tijdig is gebeurd. Ik geloof dat we daar eens aan moeten gaan denken. Hoe we bewust ernaar kunnen gaan werken om dit tweede elftal in te gaan zetten voor belangrijke zaken. Ik denk dat als je eenmaal het kader hebt waaruit je kan putten, er lopen hier genoeg gekwalificeerde mensen rond, je van het pettenprobleem af bent.

Waarom denk je dat dat doorschuiven hetzij vertraagd is, hetzij gewoon niet gebeurd is?

Ik denk dat dat, net als daarstraks met de werkwijze van commissie voorbereiding en CvB, komt, omdat men gewend is om in een bepaald stramien te werken. En men niet beseft dat er in de tussentijd veel medewerkers bij zijn gekomen. Het is gewoon de macht der gewoonte, denk ik, die hier overheerst. Waardoor de voorzitter van een capaciteitsgroep vanzelf in een commissie gaat zitten, want er zitten ook voorzitters van andere groepen in. Hetzelfde is andersom: de gebruikerscommissies zelf kennen een aantal mensen, die daar eenmaal zaten, en die worden dan steeds weer gevraagd. Er is eigenlijk geen goed mechanisme dat dit aanbod verbreedt.

Als ik je zo hoor, dan heb je vrij veel tijd nodig voor het uitoefenen van de job van voorzitter van de U-raad. Hoe zit dat met je vak, heb je daar nog tijd genoeg voor? Als je geen voorzitter meer bent, heb je dan een achterstand opgebouwd?

* Inmiddels is het blauwe gedeelte vervangen door het gedeelte Officiële Informatie

Wanneer ik in het koffiedik kijk Op dit moment is één van de zaken waar ik van te voren ook anders tegenaan heb gekeken, in aansluiting op de vraag die je eerder stelde (hoe keek je vroeger tegen dat voorzitterschap aan, hoe nu?), is dat het je wel ontzettend veel tijd kost. Het is vooral vaak je aanwezigheid en het op de hoogte moeten blijven van alles wat er gebeurt dat hier de oorzaak van is. Ik had een planning gemaakt. Die bestond uit 2½ dag voor de universiteitsraad en 2½ dag voor capaciteitsgroepen. Dat laatste t.b.v. een onderzoek dat nu lopend is: Regionaal kostenonderzoek.

Een belangrijk onderzoek, denk ik.

Ja. En ik moet eerlijkheidshalve toegeven dat het de eerste maand van dit jaar toch wel een beetje naar de tweede plaats is gedrukt.

Is er iemand die werk van je overneemt in de capaciteitsgroep?

Momenteel is het zo dat Frits Harmse daar alle energie in steekt. Maar het is een moeilijkheid. Ik denk dat het bij mij iets gemakkelijker ligt dan bij vele anderen. Als bedrijfseconoom/bedrijfseconometrist heb je natuurlijk toch al wat affiniteit en gedeelten van je vakgebied liggen op het terrein van het werk waar ik nu mee bezig ben. Wat dat betreft zit er wel enige continuïteit in. Alleen, wat nu gebeurt is de bestuurlijke kant, terwijl je je kunt afvragen hoe je dit kunt gebruiken voor een meer theoretisch-economische kant. En dat laatste geval, dat gebruik ervan is minimaal, is zeer beperkt. In dat opzicht zou je ervan kunnen spreken dat je in elk geval twee jaar buiten spel bent. Ik hoop het te kunnen oplossen door in ieder geval half-time in dat kostenonderzoek het een en ander te doen, maar dat zal niet makkelijk zijn.

Bedankt. En succes gewenst!

de fabel van de mus die een merel wilde worden

Er was eens een mus die vond van zichzelf dat hij nu niet zo bijster in het oog viel. Hij was geboren in een gewoon, ordinair mussennest, het nest hangt er nu nog slapjes bij, tussen een heleboel andere mussen in. Zijn ei wilde eerst niet barsten, maar onze mus had aan een kier al genoeg om naar buiten te komen. Door dat geploeter met dat ei was het snaveltje van de mus wel heel erg groot geworden en onze mus bleek dus goed gebekt te zijn.

Maar ja, hij was maar een mus en dat is ook al een vogel waar een hele planeet mee bevolkt kan worden en om er dan tussen uit te springen was heus niet zo'n makkie. Wat deed dus onze mus?

Onze mus ging in de vogeltjespolitiek en werd daar fel aanhanger van de VVD de Verengde Vogel Dieren, de naam zegt het al, het was een vereniging uitsluitend voor vogels, erg democratisch was die partij dan ook niet! Dankzij zijn gebekte bekkie viel onze mus direkt op, zozeer niet door zijn daden maar wel door zijn woorden die sommige mussen en ooievaars en de pauw grijze veren bezorgden.

Er ging geen vergadering voorbij of onze mus liet wel van zich horen door luid geflater en gepiep dat zo afgrijselijk was om aan te horen, dat de andere vogels hem maar gelijk gaven om van dat vreselijke gepiep af te zijn.

De VVD floreerde goed en legde goede windeieren mede dankzij onze mus, die heel wat stemmen afdwong. Nu was er ondertussen elders in het bos een merel bezig met het oprichten van een nieuwe school waar je opgeleid kon worden tot een speciaal soort beest, c.q. dier. Het dier dat van deze opleiding af zou komen zou een geïntegreerd vermogen tot probleemoplossen bezitten zodat hij zich eens kon gaan buigen over het feit, dat er al zoveel mussen waren en vogels en dieren.

De opleiding was experimenteel, men wist nog niet wat voor rare vogels er wel niet van deze school af zouden komen, maar de merel kwam er flink mee in de publiciteit. De merel probeerde dieren ertoe over te halen om op deze school te gaan studeren door ze te vertellen, dat het hier allemaal wel erg soepeltjes zou gaan, ze konden bij wijze van spreken het onderwijsprogramma doorvliegen. De dieren, die hierop reageerden, hadden niet in de gaten dat ze eigenlijk aan een opleiding waren begonnen, die niet erkend was door Koning Leeuw, maar dat was ze dan ook helemaal niet verteld.

Afijn, genoeg dieren waren er wel die aan zo'n opleiding wilden beginnen en de merel startte dan ook, zij het wel illegaal. De mus zag dit allemaal aan vanuit het topje van een beukeboom, die een paar bomen van het schoolnest groeide.

Hij voelde zich wel in de schaduw staan van de merel die helemaal zelf een school had gesticht en deze ook nog zomaar durfde te beginnen. De mus voelde wroeging en werd heel erg jaloers, zelfs zo jaloers, dat hij eigenlijk ook wel een merel wilde zijn.

Nu wilde het toeval dat de merel zijn school natuurlijk niet alleen aan kon, hier had hij natuurlijk leerkrachten en meer van dat soort reptielen voor nodig.

De merel plaatste dan ook een advertentie waarin mededieren werden gevraagd voor het geven van onderwijs en reptielen voor het grovere werk. De leerkrachten moesten natuurlijk wel van een degelijke kwaliteit dier zijn en de merel dacht in eerste instantie aan soortgenoten.

De mus, die dat las was natuurlijk onze mus en dacht bij zichzelf dat het nu toch wel heel erg jammer was dat hij als mus geboren was en niet als merel,

immers, als merel kon hij zichzelf nog meer op de voorgrond plaatsen. Maar onze mus was niet achterlijk.

Nee, verre van dat. Onze mus klopte aan bij zijn partij voor een financiële bijdrage, in wat hij noemde het "merelproject". De bedoeling was dat hij als merel een plaats zou gaan veroveren in de nieuwe school van de merel. Hij kon op deze manier de dieren die toch al erg individueel rondliepen op deze school er bewust van maken dat zijn attitude de hunne was en zeker moest worden.

De partij voelde hier wel voor, men zag immers potentiële leden voor zich, en keerde onze mus een fors bedrag uit. Voorwaarde was echter wel dat onze mus afzag van zijn verdere politieke aspiraties.

De mus ging met het geld naar een plastische pauw en vroeg aan de pauw hem de veren uit te trekken en deze te vervangen door merelveren.

Dit deed veel pijn, maar daar gaf onze, ondertussen tot merel geworden, mus niet veel om. Aldus klopte hij aan bij de school en werd geheel volgens zijn eigen verwachting en geproportioneerd "merel"-bekkie aangenomen als vriend van de leerlingdieren. Onze merelmus deed daar heel goed werk maar viel ook hier op door zijn snavel.

Sommige mensen maakte hij het heel moeilijk en dat wekte soms ergernis op. Hij moest zich heel vaak uit benarde situaties fladderen.

Het hoeft geen verder betoog, dat dit gefladder er natuurlijk toe leidde dat hij wel eens een veertje moest laten vallen. Sommige slimme leerlingdieren bracht dat op een slim idee. Zij gingen het reilen en zeilen van de merelmus na en vonden dat de veren die de merelmus overdag had laten vallen er 's avonds weer aan liet plakken. Dat klopte natuurlijk niet en het duurde dan ook niet lang of men had de merelmus doorzien.

Nu gaf dat niets, hij deed immers ook best heel goed werk, maar hij werd wel verplicht om eens langs de krokodil te gaan om een klein stukje van zijn snavel te laten bijten en dat dat tot op heden nog te merken is, hoef ik natuurlijk hier niet uiteen te zetten.

Moraal: Elk vogeltje zingt zoals het gebekt is en veren maken de vogel.

Jan Duijzers

maffius evenementenlijst

Filmhuis Maastricht, Capocijngang 3 tel. 14925

2 april 14.00-23.00 u	Chaplin-filmmarathon
4,5,6 april	La Clota Cremada v. Antonio Bitas (Spanje)
11,12,13 april	Landschap na de slag v. Andrzej Wajda (Polen)
17 t/m 21 april	Homofilmweek Thema: week over homofilie met films, discussies i.o.m. DOC, NWT Limburg, e.o. Films van Fassbinder, Warhol, v. Fraunheim, Genet e.a.
25,26,27 april	Surrealistische films van Dussel en Dulac met Un chien Andalou, L'age d'or en La coquille et le clergyman.

Het bruine theater.

Op 15 april in het staargebouw weer een gevarieerd programma, aanvang 14.00 uur.

Voor inlichtingen: Arno Lipsch tel. 043-625889

Vrouwenhuis Maastricht, Hoogbrugstraat 42

3 april 20.30 u	open huisvergadering
6 april 20.30 u	thema avond: medischegebruik
13 april 20.00 u	open avond
20 april 20.30 u	thema avond: "Blijf van m'n lijf"
27 april 20.00 u (zaal)	toneelgroep Prolcoog: "Vrouwen als 't aan ons ligt" (Berchmans, Bredestraat)

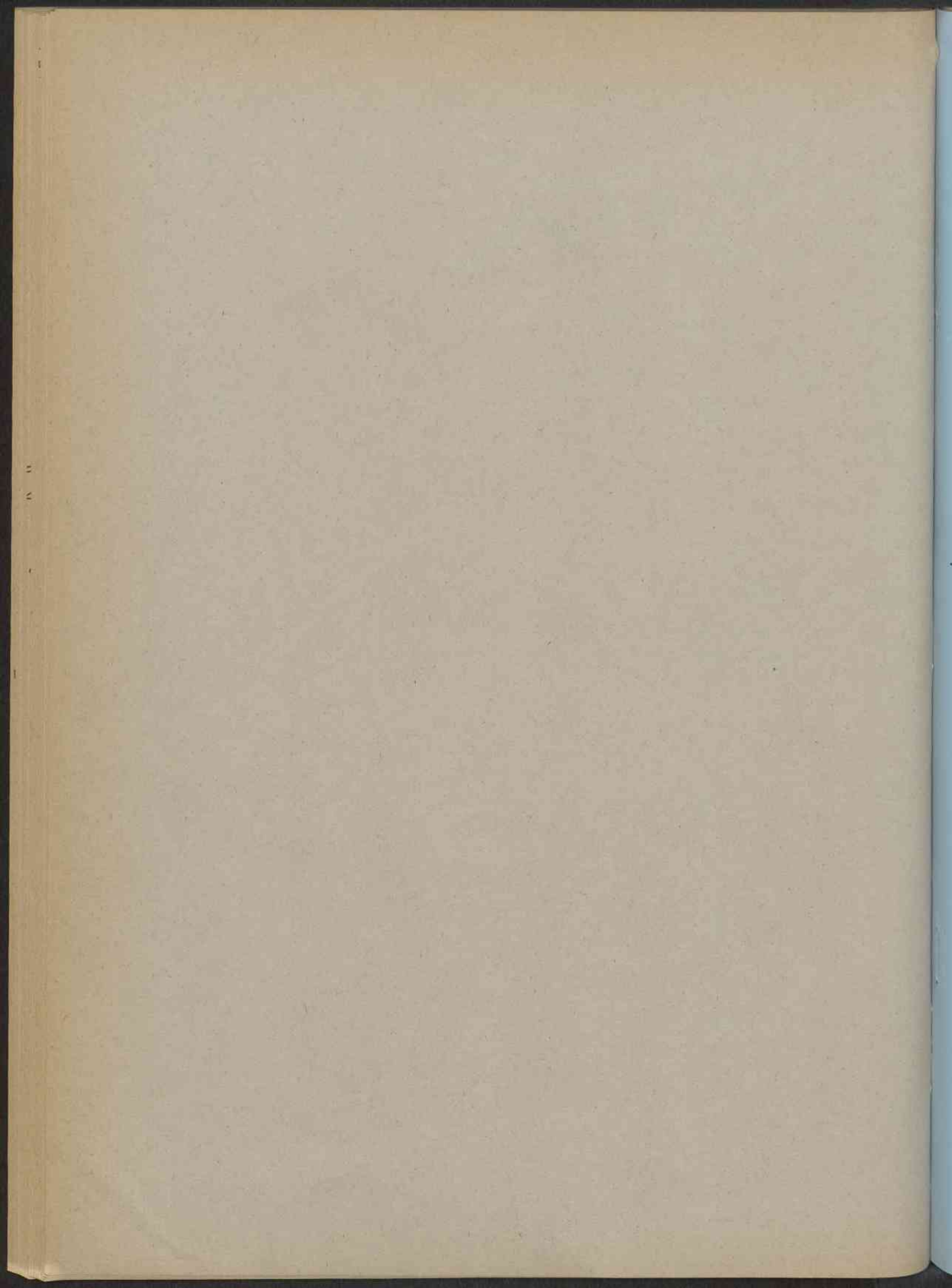
MEDEDELING OVER HET EVALUATIEBLOK.

Dit jaar is het onderdeel programmaevaluatie (di 2 en wo 3 mei) in een enigszins ander jasje gestoken. In plaats van het invullen van eindeloze lijsten met vragen staat nu een groepsdiscussie over stellingen die betrekking hebben op omstreden punten in ons onderwijssysteem, centraal. Hierbij kan gedacht worden aan onderwerpen als: moet de tutor een inhoudsdeskundige zijn; is het werken in groepen een must; hoe moet de studentenbegeleiding er uit gaan zien, etc.

Aan verschillende projectgroepen is gevraagd stellingen over deze punten te formuleren.

Om te vermijden dat door deze aanpak belangrijke items niet aan bod komen, wil de planningsgroep iedereen die een ei kwijt wil over het onderwijs, uitnodigen dit verlate paasei alsnog in de vorm van een stelling te gieten en vóór 15 april te sturen naar Pie Bartholomeus, Hoofdgebouw.





zorg dat je de bus niet mist

MAFFIUS
extra



Rijksuniversiteit Limburg

Maastricht
Tongersestraat 53
Postbus 616
Telefoon 043/888888
Telex 56726
Postrekening 2103100

AAN

Alle kandidaten voor de
Faculteitsraad en de
Universiteitsraad

Uw ref.

Onze ref.

Maastricht, 19 april 1978

Waarde kandidaat,

Net als in de voorgaande jaren, wil Maffius i.v.m. de verkiezingen voor Universiteitsraad en Faculteitsraad, in haar eerstvolgende nummer dat begin mei uitkomt, aan de betreffende kandidaten ruimte bieden voor hun persoonlijke en programmatische presentatie aan hun kiezers.

U wordt door ons stuk voor stuk in de gelegenheid gesteld om in totaal maximaal 1½ pagina te vullen met voor de kiezer interessante informatie, t.w. ¼ pagina voor een pasfoto en wat persoonlijke gegevens (incl. uw persoonlijke motivatie om te willen besturen) en maximaal 1 pagina voor de presentatie van uw programma.

Indien er sprake is van lijstbinding, wordt voor het programma van de lijst 1 pagina ter beschikking gesteld en voor elke kandidaat op die lijst ¼ pagina voor zijn presentatie.

De artikeltjes worden per geleding en in de volgorde zoals die door het stemburo wordt uitgegeven, afgedrukt.

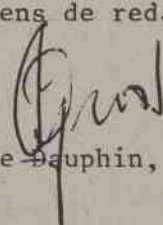
Het materiaal moet uiterlijk vrijdag 28 april om 12.00 uur zijn ingeleverd aan de balie van het hoofdgebouw o.v.v. redactie Maffius.

Er moet getypt worden op regelafstand 1 volgens bijgevoegd typschema en op bijgevoegd papier. De mee ingeleverde pasfoto moet duidelijk zijn.

Indien wij van u geen materiaal ontvangen, wordt uw naam en geleding afgedrukt op de daartoe geëigende plaats.

Met vriendelijke groet,

namens de redactie van Maffius,


Inge Dauphin, secretaresse

A. Kiezenheid W.P.:

- niet lijstgebonden kandidaten: dr. M.A. Alessie
Geert Blijham
drs. A.E.J.M. van den Bogaard
Harm Bruins Slot
Maria J. Drop
H.C. Hemker
Herman Muller
Ton Schmidt
Michel A.G.M. Schols
Bart Sikkens
Fred Stevens

B. Kiezenheid niet W.P.

- : Jos Kop
Jacques Lambregts
Wineke Vlek

C. Kiezenheid studenten:

- lijst M.S.O.
: Jos Schols
Berry van der Steen
Koen van Vugt
Luc de Witte
Jacqueline Roebroek

PROGRAMMA van de kandidaten uit de klinische capaciteitsgroepen

1. Onderwijs

- handhaven van het experimentele karakter van het Maastrichtse kurrikulum en met name van de begrippen probleem-oriëntatie, zelfwerkzaamheid en attitude-ontwikkeling als basis daarvan.
- stimuleren dat voor onderwijskundige problemen nieuwe in plaats van konventionele oplossingen worden gezocht; dit wil niet zeggen (m.n. uit een oogpunt van efficiëntie) dat konventionele onderwijsvormen à priori moeten worden verworpen.
- zorgdragen voor een evaluatie-systeem dat student, onderwijmakers en overheden inzicht geeft in de kwaliteit van het eindprodukt van de opleiding.
- uitbouw van de activiteiten in het kader van het skills-lab; betrekken van meer praktisch werkzame medici (m.n.klinici) op part-time basis bij deze activiteiten.
- bijdragen aan de tot standkoming van een stage praktisch medisch onderwijs in de kliniek op niveau, waarbij de student niet (meer) als "status-machine" wordt gebruikt maar ervaring opdoet in het zelfstandig opnemen, evalueren en begeleiden van "eigen" patienten.

2. Research

- handhaven van de principes van onze research-organisatie mits de beoordelingsprocedures onpartijdig en onafhankelijk van bestaande belangen plaatsvinden.
- veiligstellen van researchruimte voor pas gestarte c.q. nog op te richten capaciteitsgroepen en de medewerkers daarvan; dit geldt in het bijzonder voor de nog op te richten klinische capaciteitsgroepen
- stimuleren van wetenschappelijke samenwerkingsverbanden tussen biomedische en klinische capaciteitsgroepen.

3. Gezondheidszorg

- streven naar de instelling, in de komende zittingsperiode, van een capaciteitsgroep van ieder erkend specialisme met als thuisbasis het Ziekenhuis St. Annadal.
- handhaven van het uitgangspunt, ook voor klinici, dat voor hun aanstelling naast het niveau waarop zij gezondheidszorg bedrijven, de mate van belangstelling voor en instemming met het Maastrichtse onderwijssysteem van groot belang is.

- verbetering van de intercollegiale samenwerking binnen het Ziekenhuis St. Annadal.
- actief meewerken aan het realiseren van de ruimtelijke uitbreiding van St. Annadal teneinde de klinische capaciteitsgroepen althans minimale werkomstandigheden te garanderen.
- actief meewerken aan het tot ontwikkeling brengen van:
 - niertransplantatiecentrum
 - oncologisch centrum
 - bloedbank met geavanceerde mogelijkheden
 - cardiochirurgie
- verbinden van die arts-assistenten die bij het onderwijs betrokken zijn aan de fakulteit, opdat zij ook in de beleidssfeer invloed op het onderwijs kunnen uitoefenen.
- actieve participatie van de fakulteit aan het tot ontwikkeling brengen van een basisfilosofie voor het Ziekenhuis Maastricht, waarbij o.a. gedacht moet worden aan:
 - integratie extramurale - intramurale gezondheidszorg.
 - ontwikkelen van interdisciplinaire verbanden en eenheden.
- bevorderen dat voor de overheid en de ziekenfondsen het Ziekenhuis St. Annadal de status van academisch ziekenhuis krijgt, in afwachting daarvan aandringen op overgangsregelingen met betrekking tot de financiering en de tarieven, bevorderen dat bij eventuele problemen met deze overgang samenhangende de fakulteit interim-financieringen overweegt.



MAURITS ALLESSIE, geboren 14-8-1945, getogen te Amsterdam, doctoraal examen Geneeskunde 1968, arts-examen 1974. Van 1969 tot 1975 als wetenschappelijk medewerker gewerkt aan het Fysiologisch Laboratorium van de Universiteit van Amsterdam. Vanaf 1975 medewerker in de capaciteitsgroep Fysiologie. Mijn onderzoeksterrein ligt op het gebied van de experimentele cardiologie, in het bijzonder de electrofysiologische achtergronden van ritmestoornissen van het hart.

Mijn persoonlijke motivatie om me beschikbaar te stellen als kandidaat voor de Faculteitsraad ligt besloten in de volgende stelling:

"Voor verkiesbare bestuurlijke functies in het wetenschappelijk onderwijs is het verstandig de kandidaten te zoeken onder diegenen die deze functie niet ambiëren" (C.A. Visser, Twente).



GEERT BLIJHAM

- opgegroeid in Drente, met alle gevolgen vandien.
- gestudeerd 1964-1971 in Groningen.
- promotie-onderzoek met behulp van konijnen en lymfocyten 1971-1975 in Groningen; tevens U-raadslid.
- sinds 1975 in Maastricht, eerst een paar maanden BOO, daarna als arts-assistent interne geneeskunde in Annadal
- 1976-1978 lid van de Faculteitsraad.



Ton van den Bogaard geboren in 1944 in Tilburg

Na gymnasium- β studeerde ik diergeneeskunde in Utrecht en was daarna 2 jaar werkzaam als practicus.

Van 1970 tot 1975 was ik W.H.O. en F.A.O. consultant voor infectieziektenbestrijding in Zuid-Amerika, het Midden Oosten en Afrika. Na een sabbatical jaar aan de London School of Hygiene and Tropical Medicine behaalde ik het diploma in Medical Bacteriology (MSc). Sinds mei 1976 ben ik medewerker van de capaciteitsgroep Medische Microbiologie.

Ik houd me bezig met infecties, veroorzaakt door anaerobe bacteriën en zou graag de invloed van (onder)voeding op de weerstand tegen infectieziekten bestuderen.

Door de komst van een 2e faculteit zal de Faculteitsraad nog belangrijker worden voor de facultaire gemeenschap.

Onderwijs, gezondheidszorg en onderzoek kunnen aan een medische faculteit niet los van elkaar gezien worden. De samenwerking en contacten op alle niveaus tussen Biomedisch Centrum, Kliniek en Vijverdal dienen dan ook bevorderd en geïntensiveerd te worden.

De vernieuwing op onderwijsgebied dient bewaakt te worden en verbeterd. Een objectief, en voor iedereen duidelijk evaluatie-systeem, is voor iedere betrokkene van het grootste belang.

Het is niet nodig om Roomser dan de Paus "McMaster" te zijn en ik ben daarom voor een meer inhoudsdeskundige (tutor)begeleiding van de student. Hierdoor kan men deze veel tijd besparen die beter besteed kan worden aan het werkelijk probleem oplossend en creatief werken aan echte problemen op academisch niveau.

Een verbetering en intensivering van de contacten met de gezondheidszorg in de regio zijn van vitaal belang voor het onderwijs, maar ook voor de research. Door voldoende opening en voorlichting en het betrekken van de regio in het facultaire gebeuren, moet de regio doordrongen worden van de noodzaak van deze wederzijdse kruisbestuiving en van het feit dat zij ook de vruchten ervan zal plukken. Ook al zullen daarvoor oude gevestigde structuren soms vervangen moeten worden door nieuwe.

Vergaderfrequenties kunnen verminderd en de besluitvorming op democratische wijze versneld worden indien ieder commissie-lid steeds op de afgesproken tijd ter vergadering aanwezig is en vooral ook zijn huiswerk gemaakt heeft.



HARM BRUINS SLOT

Sinds 1½ jaar werkzaam in St. Annadal op de afdeling Heelkunde na opleiding tot chirurg in Rotterdam, mede verantwoordelijk voor de dagelijkse gang van zaken van een drukke chirurgische afdeling.

Hiernaast grote belangstelling voor de vaatchirurgie en de daarmee samenhangende haemodynamica en patho-fysiologie. De interesse om zitting te nemen in de Faculteitsraad komt voort uit de wens een actieve rol te spelen bij de integratie van Annadal binnen de medische faculteit.



Maria J. Drop, geboren te Den Haag op 26 juni 1935.

In 1964 te Leiden af-

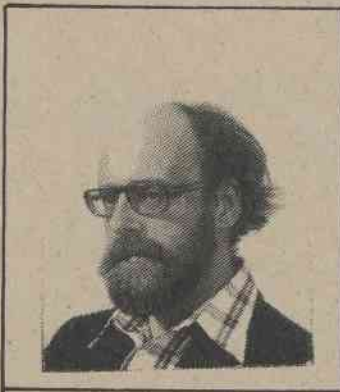
gestudeerd in de Westerse Sociologie. Na + 4 jaar onderwijssociologisch onderzoek op het sociologisch instituut van de RUL via de daarop volgende werkkring bij het Nederlands instituut voor Preventieve Geneeskunde terecht gekomen bij de medische sociologie. Sinds 1 januari 1975 in de gelijknamige capaciteitsgroep werkzaam aan de medische faculteit te Maastricht.

De belangrijkste reden voor mijn kandidaatsstelling is, dat naar mijn mening de kwesties waarmee de faculteit heeft en krijgt te maken dermate gevarieerd en vaak ook gecompliceerd zijn, dat het een geheel uit nieuwelingen bestaande raad waarschijnlijk niet mee zal vallen daarop op korte termijn voldoende greep te krijgen. Het leek me daarom wenselijk de kiezers de mogelijkheid te bieden een of meer "oude rotten" in de raad te kiezen.

Een andere reden om opnieuw kandidaat voor de faculteitsraad te willen zijn betreft het feit, dat in de achterliggende periode van opbouw en ontwikkeling met vallen en opstaan een aantal zaken in gang gezet zijn, die in de komende periode hun beslag zullen krijgen en hun resultaat moeten gaan opleveren: vijfde en zesde studiejaar, evaluatie van ons onderwijssysteem, consolidering van de onderzoeksorganisatie, instelling Algemene Faculteit, om maar eens een paar zaken te noemen. Er moet dus nog het een en ander worden afgemaakt.

Ik stel mij voor om, evenals tijdens de vorige zittingsperiode, mij op kritische en naar ik hoop zo nu en dan ook constructieve wijze met de realisering van de omschreven doelstellingen van de faculteit bezig te houden.

Daarbij hecht ik er aan, dat de beslissingen in alle openheid, op zakelijke gronden en met afweging van de belangen van alle betrokkenen worden opgenomen.



Dr. H.C. Henker (43 jaar). Arts (1959) en specialist in de klinische chemie (1972). Hoogleraar biochemie. Lid kernstaf sinds 1973.

Iedereen is het erover eens: deze fakulteit is een modelboerderij waar we voor een serie oude problemen van de medische studie nieuwe oplossingen zoeken. Of dat slaagt hangt van twee dingen af. De eigen kwaliteiten van die nieuwe oplossingen en de deskundigheid waarmee ze worden nagestreefd. De meest voortreffelijke ideeën zullen schuim en as blijken te zijn als ze niet deskundig worden uitgevoerd, en voor de ideeën zoals die hier leven zou dat jammer zijn. Om vernieuwingen geloofwaardig te maken moet je in de eerste plaats zorgen dat ze tot akseptabele resultaten leiden. Het punt waarop die resultaten zichtbaar zullen worden ook voor de buitenwereld die ons beoordeelt, komt onafwendbaar naderbij. Daarom moet ernaar gestreefd worden dat de fakulteit met de grootst mogelijke efficiëntie en deskundigheid te werk gaat en daaraan meen ik in de fakulteitsraad bij te kunnen dragen.

Vanaf het eerste uur bij deze fakulteit betrokken heb ik getracht die zaken waarvoor ik medeverantwoordelijk ben gesteld, zoals de bouw en inrichting van het provisorium, de opbouw van de capaciteitsgroep biochemie, het keuzeonderwijs en het werk van de researchcommissie, doelmatig en met een minimum aan rompslomp te laten verlopen. Een van de punten die op het ogenblik veel aandacht zou behoeven is een goede regeling voor de beschikbaarheid van de inhoudsdeskundigheid in het onderwijs. Een gesprek tussen een of meer studenten die ongeveer weten wat er over een bepaald probleem in de handboeken staat, en een of meer deskundigen die die kennis in perspectief kunnen zetten is voor iedereen boeiend, kan op tientallen verschillende manieren georganiseerd worden en komt nog steeds te weinig voor. Een ander punt is een brede aansluiting tussen de praktiserende dokters en de basisvakken. Het moet mogelijk zijn dat de klinici en huisartsen meer dan tot nu toe profiteren van de faciliteiten van b.v. het biomedisch centrum. Deze en dergelijke dingen laten zich niet ad hoc in klein bestek regelen. Zij hebben konstante aandacht van de fakulteitsraad nodig. Daarom moeten ze ook in dat kader bewerkstelligd worden.



Personalia: Herman (K.) Muller, geb. '24, Naarden. Eindexamen Gymnasium B in '42, waarna boerenbedrijf, muziekstudie, fabriek, onderduiken, hongerwinter (waarin wij musiceerden en elkaar kookboeken of Shakespeare voorlazen), in '45 in Leiden studeren. Na militaire dienst van '53 tot '75 huisarts in Kampen. Promotie in '72. Met plezier bestuurlijke functies gehad in KNMG, PHV, Ziekenfonds (12 jaar voorzitter), Bejaardenwerk, e.d. April '75 naar de RL.

Het besluit tot een candidatuur voor de F.R. berust op belangstelling voor verschillende kanten van het facultaire "bedrijf".

- de basisfilosofie vraagt speciale aandacht voor ontwikkelingen in de eerste lijns gezondheidszorg. En de "eerste lijn" als uitgangspunt voor facultaire activiteiten trekt mij zeer aan. Mijn voorgeschiedenis stimuleerde mijn meningsvorming hierover en deze ervaring wil ik graag inbrengen.
- ontwikkeling van het basiscurriculum noodzaakt op korte termijn tot ruime contacten met hulpverleners in de "eerste lijn". MRC en faculteit zullen elkaar via de Werkgroep Eerste Lijn daarin moeten vinden.
- "de eerste lijn" omvat méér dan alleen huisartsgeneeskunde: ontwikkeling van de relaties tussen medische en algemene faculteit verdient de grootst mogelijke aandacht.
- bij het aantrekken van klinische medewerkers gaat mijn belangstelling zowel uit naar hun klinisch-wetenschappelijke mogelijkheden, als evenzeer naar hun belangstelling voor samenwerking met de eerste lijn.
- het is van groot belang, dat de beroepsopleiding tot huisarts (één jaar, na het basisartsexamen) zonder meer aansluit op het basiscurriculum.
- "behoorlijk bestuur" boeit mij steeds, opgevat als een democratische verdeling van en contrôle op "macht". Dat behoort tenminste te rusten op: omschreven verantwoordelijkheden, dito bevoegdheden, uitgekende procedures voor de besluitvorming en openbaarheid van informatie. Daaraan wil ik graag bijdragen.

Dan zijn er nog een aantal belangwekkende onderwerpen, die ik door de (térecht) door de redactie opgelegde beperking slechts met trefwoorden kan aangeven:

- studentenvoorzieningen
- studium generale
- structuur van de gezondheidszorg
- public relations
- extra honorering
- ontwikkelingsplan
- eisen aan de basisarts te stellen
- curriculum-evaluatie

Dit is voorlopig genoeg om met niet geringe belangstelling naar een functie in de F.R. uit te kijken.

O, ja: ik hoop dat er ook gelachen kan worden.



TON SCHMIDT

31 jaar oud, gehuwd, 2 kinderen.

Lid van de capaciteitsgroep Medische Psychologie.

In de afgelopen twee jaar was ik al lid van de F-raad. In deze periode zijn een aantal belangrijke zaken door de raad behandeld:

- het ontwikkelingsplan van de medische fakulteit
- de voorbereiding en opstart van een aantal m.n. klinische capaciteitsgroepen
- het konkretiseren van de matrix-organisatie binnen onze fakulteit in de vorm van goedgekeurde onderzoek-, onderwijs- en gezondheidszorgprojecten
- het examenreglement
- de studiebegeleiding
- de relatie met de algemene fakulteit
- het 5e en 6e studiejaar.

De lijst is verre van volledig, bovendien zijn een aantal bovengenoemde zaken nog steeds in behandeling.

Mijn opstelling in de raad was naar het bestuur toe steeds kritisch en zal dat ook gedurende de komende zittingsperiode blijven.

Ik hecht erg aan een open discussie op basis van volledige informatie; ik haat "ritselen" en heb ervaren dat het werken in subgroepjes van de raad, waarbij een zekere vorm van specialisatie naar voren komt, vruchtbaar is.

In die zin behoorden vraagstukken op het terrein van onderwijs en gezondheidszorg tot mijn "specialisatie".

Het ligt in mijn bedoeling deze lijn in de toekomst door te trekken.

Enkele knelpunten welke in de komende 2 jaar m.i. zullen moeten worden aangepakt en opgelost (de volgorde is willekeurig):

- de rol van de vaste beleidsadviescommissies. De communicatie tussen raad en adviescommissies is veel te zwak. Met de adviezen wordt voor zover aanwezig te weinig gedaan. Struiktuurrapporten zullen ook door de beleidsadviescommissies moeten worden beadviseerd.
- de verdere ingroei van St. Annadal in de fakulteit. Deze zal m.i. moeten geschieden op geleide van onderwijs- en onderzoekbehoeften van de fakulteit. Deze behoeften lopen lang niet steeds parallel met geavanceerde vormen van klinische topzorg, waardoor m.i. terughoudendheid steeds is geboden.
- de verdere voorbereiding en vaststelling van m.n. het 5e en 6e jaar. Nu reeds zullen óók vanuit de F-raad impulsen moeten komen over de vormgeving van de afsluitende periode.
- een aantal reeds hierboven genoemde punten, waarbij m.n. de relatie studiebegeleiding-examenreglement wel een omstreden discussiepunt zal worden.

Persoonlijk vind ik het F-raadswerk eigenlijk een "must" voor ieder die dagelijks te maken krijgt met procedures, filosofieën, prioriteiten, verschillen van mening, dus eigenlijk voor iedereen.

Maar ja, er zijn maar 6 w.p. plaatsen.

Tenslotte: door mij opnieuw kandidaat te stellen wil ik uitdrukking geven aan het feit dat ik een stuk continuïteit in de samenstelling van de F-raad belangrijk vind!



Michel A.G.M. Schols.

Geboren in Maastricht. Na zijn chemische studie in Duitsland, sinds mei 1976 als wetenschappelijk medewerker verbonden aan de capaciteitsgroep farmacologie van de Rijksuniversiteit Limburg.

Binnen de capaciteitsgroep intensief bezig met de research van catecholaminen, actief in onderwijs, en uitgebreide ervaring in de budgettering van instrumentaria van de capaciteitsgroep farmacologie.

Mede naar aanleiding van de laatstgenoemde taak geïnteresseerd in de voorbereiding en uitvoering van de facultaire begroting. Zal zijn volle medewerking verlenen aan het bevorderen van een bestuurlijk klimaat, waarbinnen een multifacettaire research kan bloeien.

Ziet dat, naast wetenschappelijke resultaten, een creatieve research van groot belang is, ook voor de kwaliteit van de medische opleiding.

Is overtuigd van de merites van het Maastrichtse onderwijssysteem; warm voorstander van intensievere inhoudsdeskundige begeleiding.



Bart Sikkens, Lange Akker 25 in Berg en Terblijt. Geboren 26 oktober 1940. Via HBS naar de medische faculteit van de rijksuniversiteit te Groningen.

Arts-examen in 1967, in 1968 gevestigd als huisarts te Huizen (NH). Eerst als solist, later in een groepspraktijk. Vanaf september 1975 verbonden aan de capaciteitsgroep gezondheidszorgonderzoek van deze faculteit.

Ik ben gehuwd en wij hebben drie kinderen.



Fred Stevens studeerde organisatiesociologie te Tilburg en is sinds 1 januari 1977 als wetenschappelijk medewerker in dienst van de Rijksuniversiteit Limburg. Hij voelt zich nauw betrokken bij de organisatie van de faculteit en meent daaraan ook een bijdrage te moeten leveren. Besturen is voor hem geen doel op zich, maar slechts een middel om op effectieve wijze een bijdrage te kunnen leveren aan de (organisatorische) ontwikkeling van de faculteit.

Hij was reeds eerder lid van de faculteitsraad van de subfaculteit der Sociaal-Culturele Wetenschappen te Tilburg. Momenteel is hij projectleider van het project "Menselijke Aspecten van de patientenzorg" van het De Wever-Ziekenhuis te Heerlen.

De faculteitsraad en het faculteitsbestuur zijn verantwoordelijk voor het beleid ten aanzien van onderwijs en onderzoek. Daarbij richt men zich op het vaststellen van programma's en op het letten op de consequenties die dit heeft voor de verschillende capaciteitsgroepen.

Mijn grootste zorg gaat op dit moment uit naar de totstandkoming van de onderwijsprogramma's en naar de begeleiding van de uitvoering daarvan. De problemen die zijn ontstaan of dreigen te ontstaan rondom de invulling en organisatie van het vijfde en het zesde studiejaar en rondom de evaluatie van de eerste vier studie jaren zijn genoegzaam bekend. Mijns inziens kan het scheppen van goede organisatorische kaders een stap zijn op weg naar oplossingen van de problemen. Als tweede aandachtsveld geldt voor mij de uitbouw van de klinische sector van Annadal. De faculteitsraad moet hierbij een "motor"-functie vervullen.

Voor de komende jaren geldt als derde aandachtsveld de relatie met de Algemene Faculteit. Matrix-management biedt mogelijkheden voor een goede relatie tussen beide faculteiten. Er zal echter voor de eigen identiteit van de faculteiten gewaakt moeten worden zonder dat dit tot een uit elkaar groeien mag leiden.

Tenslotte gelden voor mij nog als programma-punten:

- bezorgheid voor een toenemend aantal commissies zonder dat daarbij toetsing aan effectiviteitscriteria plaatsvindt;
- de faculteitsraad en het faculteitsbestuur mogen geen "incrowd" groepen worden.

Na twee jaren faculteitsraadslid te zijn geweest, teken ik graag bij voor nog een periode. Het is mij goed bevallen. Ernst en luim wisselden elkaar voldoende af, en zo hoort het ook.

Af en toe heb ik het gevoel dat wij er toch nog niet in slagen om een aantal uitgangspunten te verwezenlijken, zoals het inpassen van de faculteit in de bestaande regionale structuren. Het lijkt er op dat dit voor het eerst gaat lukken bij de op te richten capaciteitsgroep Revalidatie (spreekt de naam boekdelen?).

Hoe het allemaal precies verder moet gaan weet ik ook niet.

Alleen dit: de volgorde in verantwoordelijkheden en hun prioriteiten ligt voor mij als volgt:

1e- het onderwijs: ik vind dat nog te weinig medewerkers hier hun tijd aan (kunnen) besteden. Door een verbetering van de planning en de organisatie, en het uitwerken van onderwijsprojecten, moet hier verandering in komen.

2e- de gezondheidszorg: het beleid van de faculteit moet ten opzichte van vooral de externe relaties duidelijker en daarmee doorzichtiger worden. Dat vereist in de eerste plaats duidelijke beleidsuitspraken (en niet in de vorm van een nieuwe basisfilosofie) en in de tweede plaats een organisatie van de inspraak van de regionale gezondheidszorginstituten en werkers. Bovendien uitbreiding van de voorlichting aan de bevolking.

3e- het onderzoek: de faculteit moet haar krachten bundelen om onderzoek op te stellen binnen het hoofdproject Structuur en Functioneren om daarmee één van haar doelstellingen gestalte te geven.



Jos Kop, geboren te Voorburg op 25 februari 1948.
Sinds maart 1974 werkzaam aan de R.U.Limburg bij
de Capaciteitsgroep Biochemie.

In een groeiende medische faculteit is het nog mogelijk om onderwijs, onderzoek en gezondheidszorg goed op elkaar in te laten spelen, waarbij het noodzakelijk is dat regelmatig bijgestuurd en beoordeeld wordt. Een van de voorwaarden waarbij dit zal kunnen lukken is een goed werkklimaat met democratische beginselen en begrip voor elkaar door alle geledingen heen en waarbij eigenbelang niet de boventoon mag voeren. Ik wil mij hiervoor via de Faculteitsraad inzetten, waarbij ik hoop dat de n.w.p. geleding wat meer belangstelling zal tonen dan uit de kandidaatsstelling blijkt (slechts drie kandidaten).

Verder wil ik er nog op wijzen dat ondanks het feit dat er drie kandidaten voor de n.w.p. geleding zijn, dit nog niet wil zeggen dat alle drie personen ook gekozen zullen worden in de raad. Ook nu geldt het vereiste minimum van 35% stemmenopkomst, daar anders een plaats vervalt. Maak dus gebruik van uw recht!

"Stemt allen: bij te weinig geldige stemmen zullen er verhoudingsgewijs minder TAP-pers in de Faculteitsraad benoemd worden, STEM, het is in Uw belang en in het belang van Uw Faculteit."



JACQUES A.C. Lambregts, geboren 30 september 1939
te Jutfaas.

Medewerker capaciteitsgroep Fysiologie

Middelbaar Technische Opleiding
Goede kennis van de moderne talen.

Militaire dienst : Koninklijke Lucht Macht als radar specialist.
Eerst werkzaam geweest bij de Rijks Luchtvaartdienst Schiphol, daarna in de medische sektor beland, t.w. bij de Kliniek voor hart- en vaatchirurgie van het Academisch Ziekenhuis te Utrecht (metingen open hartchirurgie).
Via Janssen Pharmaceutica te Beerse, België sinds februari 1975 werkzaam bij de capaciteitsgroep Fysiologie van de Medische Fakuliteit van de Rijksuniversiteit Limburg.

Was het niet Edison die ooit gezegd heeft : "Een uitvinding of ontdekking is voor 10 procent te danken aan inspiratie en voor 90 percent aan transpiratie". Dit is naar mijn mening ook van toepassing op het werk aan de Medische Fakuliteit.

De *GOEDE* wetenschappers zorgen voor de 10 procent en de tappers leveren de transpiratie, dus veruit de belangrijkste groepering!!
Om deze groepering doeltreffend te vertegenwoordigen en zodoende enige invloed te kunnen uitoefenen op de besluitvorming, stel ik mij graag beschikbaar.



Wineke Vlek.

Hoofdanaliste voor Immunologie bij de capaciteitsgroep Pathologie/Immunologie.
Herkiesbaar en zorgt zodoende voor de zo broodnodige continuïteit binnen de TAP-geleding van de Faculteitsraad.

Persoonlijke motivatie: nog steeds zoals in 1976:

- ik vind het belangrijk om in de faculteitsraad vertegenwoordigers te hebben, die in meer of mindere mate op de hoogte zijn van klinische problemen en die de wisselwerking kennen tussen kliniek en research;
- goede gezondheidszorg en goed onderzoek zijn m.i. onlosmakelijk met elkaar verbonden; dat goed onderwijs de basis is spreekt vanzelf. Derhalve zullen kontakten tussen kliniek en biomedisch centrum bevorderd c.q. verstevigd moeten worden.
- het niet-wetenschappelijk personeel kan hier een heel belangrijke brugfunctie in hebben, o.a. door het bieden van service en "know how", zowel in directe gezondheidszorg als in onderwijs en onderzoek.

Programma voor F-raad en U-raad

MAASTRICHTS STUDENTENOVERLEG

Na een jaar lang als M.S.O. gefunctioneerd te hebben, kunnen wij dan dit jaar voor de tweede maal als groepering de verkiezingen in gaan. Evenals vorig jaar is ons belangrijkste doel om tot een goed overleg te komen en om duidelijkheid te scheppen hoe de meningen binnen de frakties liggen. Het gaat ons er niet primair om, nu al in een programma vast te leggen wat voor standpunten wij in het komend jaar in U- of F-raad zullen innemen, hierover zal ons overleg in het komende jaar gaan (ook onderling tussen UR- en FR-fraktie, vandaar één programma voor beide raden). Dat in dit overleg tegenstellingen tussen verschillende raadsleden aan de dag zullen komen is wel te verwachten, belangrijk is vooral dat deze tegenstellingen dan voor iedereen duidelijk zijn.

STRUKTUUR M.S.O.

Hoewel deze het afgelopen jaar niet helemaal optimaal heeft gewerkt, menen wij toch op de structuur die wij dit jaar gebruikt hebben voort te kunnen bouwen. De belangrijkste lessen die wij uit het vorig jaar menen te kunnen trekken zijn:

- de vergadermomenten moeten duidelijker worden vastgelegd; vergaderingen moeten ruim van te voren en op een duidelijke plaats afgesproken;
- we moeten waken voor overstructurering, vooral voor overlapping;
- we moeten blijven zoeken naar wegen om de gehele studentengemeenschap te vertellen wat er in de frakties omgaat.

Met de nieuwe club hopen we volgend jaar tot een nog beter functionerende structuur te komen, die volgens onze huidige inzichten inhoudt :

- een algemene studentenvergadering (bv. eens per 3 maanden) waar wij de gehele studentengemeenschap over ons doen en laten voorlichten en ieder zijn mening over bepaalde zaken naar voren kan brengen;
- overleg tussen beide frakties (bv. maandelijks) voor zaken die in beide raden spelen en voor zaken die zo belangrijk zijn, dat bredere discussie dan binnen één fraktie nodig is;
- fraktieberaad, om de vergaderingen van UR of FR voor te bespreken.

ONS FUNKTIONEREN BINNEN UNIVERSITEITS- EN FAKULTEITSRAAD

Als onze eerste taak zien wij het om voor de belangen van de studenten op te komen; wij zullen dan ook onze uiterste best doen er zorg voor te dragen dat binnen onze instelling een goed beleid m.b.t. onderwijs en studentenvoorzieningen gevoerd zal worden. In het navolgende zullen wij nog enigszins aangeven hoe een dergelijk beleid er uit moet zien. Ook zullen wij ons met de andere beleidsaspecten bezighouden (bv. in de FR onderzoek en gezondheidszorg, in UR verdere uitbouw van de RL en maatschappelijke dienstverlening), en wel om de volgende redenen:

- dit is van belang i.v.m. de relatie tot onderwijs en studentenvoorzieningen van deze gebieden;

- wij zitten niet alleen als belangenbehartigers in de raden, maar om aan het besturen van deze instelling mee te werken.

Vanuit deze optiek zullen wij ons met zaken als begroting, ontwikkelingsplan en basisfilosofie bezighouden.

STUDENTENVOORZIENINGEN

Uitgangspunt voor beleid moet zijn, dat studenten van de RL geen specifieke groepering vormen, met een behoefte aan specifieke voorrechten. W.O.-studenten hebben weliswaar bepaalde kenmerken (migrant zijn, veelal in de adolescentiefase, studeren aan grote, massale instituten, de relatief slechte sociaal-economische situatie), deze gelden echter ook voor andere maatschappelijke groeperingen. Zo kunnen bijv. voor HBO-studenten (waarvan er in Maastricht immers meer zijn dan WO-studenten) grotendeels dezelfde kenmerken genoemd worden. De RL dient dan ook geen stelsel van voorzieningen speciaal voor haar studenten te ontwikkelen, maar moet zo veel mogelijk bij andere doelgroepen aansluiten. Uitvoering van het beleid moet dan ook op 2 manieren plaatsvinden, enerzijds door bij verantwoordelijke instanties op nakomen van hun verplichtingen t.o.v. studenten aan te dringen (bv. gemeente bij huisvesting), anderzijds door zelf uitvoeren of initiëren (studentenbegeleiding). Het probleem, waarover ook binnen M.S.O. nog discussie is, ligt in de afweging welke voorzieningen de RL zelf moet verzorgen. Aan de ene kant is het standpunt dat de universiteit slechts voor het onderwijs en direkt daarmee verbonden voorzieningen (begeleiding) moet zorgen en dat andere instanties voor de rest verantwoordelijk zijn, aan de andere kant de opvatting dat de RL ook die voorzieningen moet treffen, waarin elders niet is voorzien. In het komende jaar zullen wij hieruit een keuze moeten maken.

ONDERWIJS

In de eerste plaats zijn wij van mening dat het onderwijsexperiment moet worden voortgezet! Wel zijn wij van mening dat er meer aandacht moet worden besteed aan evaluatie en evt. bijstelling. Wij zullen dan ook onze uiterste best doen jullie de kritiek uit evaluatieblok en programma-evaluatie te doen terugvinden in het onderwijsprogramma. Vele knelpunten dienen te worden aangepakt. Zo moet nu eindelijk de "rode draad" in het curriculum herkenbaar worden; ons onderwijs moet volgens een logisch samenhangend en goed aansluitend programma te verlopen. Blokken en jaren moeten goed aan elkaar aansluiten. De discussie rondom de screeningstoets en daaraan verbonden maatregelen moet worden voortgezet; maatregelen moeten er niet op gericht zijn vermeende kennistekorten bij te spijkeren, maar moeten dienen om de oorzaak van studieachterstand op te sporen en bestrijden. Voor dit laatste is ook een goed systeem van studentenbegeleiding noodzakelijk, waartoe het mentorensysteem slechts een eerste stap is. Er dienen goede waarborgen m.b.t. bescherming van gegevens over studenten komen, om de privacy te beschermen. Organisatie van het keuzeonderwijs dient beter opgezet te worden (bv. planningsgroep voor elk jaar en een instantie voor de externe contacten), terwijl er ook betere, eenduidige richtlijnen moeten komen. Tenslotte moet er meer ruimte komen voor contacten met de praktijk van de gezondheidszorg in een vroege fase van de studie.



Jos Schols eerstejaarsstudent

motivatie m.b.t. de kandidaatstelling voor de faculteitsraad:

- meewerken aan het creëren van een optimale studiesituatie; een studiesituatie die alle studenten moet aanzetten tot een kritisch wetenschappelijke- en maatschappelijke houding.
- het ervoor waken dat onze studie in Maastricht zich niet beperken zal tot enge specialisatie of oppervlakkigheid.
- onder het mom van "goed onderwijs staat voorop", zal er gewerkt moeten worden aan de verdere ontwikkeling van ons onderwijssysteem, aan een betere begeleiding van de studenten en aan de evaluatie-toetsen.
- uit het gebeuren omtrent de "meting der beginkenmerken" heb ik de konklusie getrokken dat er meer duidelijkheid geschapen zal moeten worden inzake de gegevensverwerking en de privacy-bewaking in onze onderwijsinstelling; dat is m.i. één van de meest fundamentele rechten van iedereen.
- samen met de andere M.S.O.-leden aan dit alles werken.



Koen van Vugt, 4^e jaarsstudent.

Na 2 jaar in de U-raad, wil ik dan dit jaar overstappen naar de F-raad, om verschillende redenen.

- Dit jaar zal voor het eerst het laatste deel van onze studie, 5^e en 6^e jaar, worden uitgevoerd; ik vind het erg belangrijk dat een 5^e-jaars, die deze totaal nieuwe "co-schappen" ondergaat, via zijn lidmaatschap van de F-raad rechtstreeks feedback aan de raad kan geven.
- Na me twee jaar met universitaire problemen te hebben beziggehouden, wil ik mij nu voor de afwisseling voor fakultaire zaken inzetten.
- Via mijn raadslidmaatschap hoop ik de belofte na te komen die ik als lid van de planningsgroep van het evaluatieblok heb gemaakt, nl. dat er met de hierin geuite kritiek echt wat gebeurt. Via mijn M.S.O. lidmaatschap wil ik meewerken aan een goed studenten-overleg.



SCHEMA

geweten?

OM OVER NA TE DENKEN

FIST... DEN... JONGEN

Een en ander onder voorbehoud

na 10 jaar De revolutie

laat je niet intimideren

gek



Berry van der Steen

2kl./d. Prijs z.o.z. / Prix au verso

De FR neemt afscheid van

afoto



BERRY VAN DER STEEN

waar gaat het nu om?

in de tussentijd

passend cadeautje

overeenkomstig de Maastrichtse onderwijsprincipes

dat hij een kritische houding zou leren aannemen

t.o.v. vooral zichzelf.

vragen van raadslid

alle studenten met volledige inzet in fok die zeven procent die we nog nodig hebben student, in principe; nooit klaar

er zijn, denk ik, ook een aantal negatieve ontwikkelingen te bespeuren.

Begeleiding van studenten

NACHTMERRIE?

(M.S.O.) een hearing organiseren

de problemen

Aangezien van te voren geen afspraken misverstanden zijn gemaakt over sancties zijn deze achteraf niet te treffen.

zo stelt de wet.

Het FB is derhalve van mening dat de SRC aan alle meewerken aan het slagen daarvan

Keuze - onderwijs

SOEP

probleem-georiënteerd onderwijs

de patiënt op de voet te volgen.

artsdiploma individueel advies

niet valide



uitreiken.

erg jammer

6. Of een borrel tot de subsidiabele hartelijkheden kan behoren is zeer de vraag. Volgens Eutie

Op deze manier gaat dit onderwijssysteem ten gronde.

stukje te schrijven voor Maffius

op het allerlaatste nippertje

reeds een jaartje

uiterlijk vrijdag 28 april om 12.00 uur

het genoeg in de

niet in overeenstemming met

faculteitsraad te zitten.

de redactie van Maffius

Nou wat dacht jij van voor de goede orde... gewoon eens per twee weken op je luie kont zitten? Trouwen koffie toe en de bar is daarna fijn open, dat is toch te gek waar haal je savonds nog een pilsje voor zestig cent. Heerlijk luisteren naar verhaaltjes van onze oma's

normaals hardstikke bedankt.



LUC DE WITTE, 1e jaars, 18 jaar oud.

Motivatie: Allereerst wil ik mij volledig achter het M.S.O. stellen, zoals dit zich elders in dit blad presenteert.

Motivatie voor mijn kandidatuur in UR en FR is voornamelijk geweest:

- 1) Ik ben groot voorstander van ons onderwijssysteem en zeer geïnteresseerd in de uitvoering ervan. Graag zou ik deze een positieve bijdrage proberen te leveren.
- 2) Ik vind dat, zeker in een groeiende universiteit als de onze, voortdurend gewerkt moet worden aan studentenvoorzieningen en studentenbegeleiding! (hierbij studenten aan andere instellingen en ook niet-studenten niet vergetend). Het liefst zou ik in de FR terecht komen.

Mocht dit niet lukken, dan zou ik mij graag in de UR vooral voor laatstgenoemde zaken in willen zetten (indien gekozen natuurlijk).

LUC



A	B	Bo	C	D	E	F	G	H	I	J	K	L	M	N	O	P	Q	R	S	Sc	T	U	V	W	XY	Z															
1	2	3	4	5	6	7	8	9	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	0												
naam ROEBROECK															vm. JACQUELINE										nr. 10-8-57				or. 3												
adres ALEX. BATTALAAN 77 MTRICHT															vm. gezk.										beroep -																
tel. 1 62 68															fm. wanhopia										pl.																
h.r.g.	hijr. AB rh + and-d															h.r.										rubr.															
var.	litol. zeer tolerant																									di. hep.															
sub.																										parot.															
maath.																										pod.															
cus.																										scat.															
di.																										rub.															
pol.																										mus.															
tr.																										pfil.															
(immunologie) afweer (fysiologie) uitstekend!!															vper. HOBBY'S : muzikale do's + blokfluit sportsvoetbal in conditietraining tennis.										vingers ziekte NEVENSTUDIE-ACTIVITEITEN studentenkerklesia; liturgie werkgroep circumflex: bestuur-plaatsverdragen redactie																
h.a.s.c.n. h.a.s.c.n.															vorige huisarts h.a.s.c.n.																										
fam.																																									

datum	verschijfsel	laboratorium	diagnose	therapie	datum	verschijfsel	laboratorium	diagnose	therapie
1957	geboren	2750 gr.	48 cm.		1974	medic. kniebandlaesie S.			
16 nov	lopen				1975	eindexamen gym B			
21 nov	praat goed in zinnestjes				examen	uitgeloot			
1961	hisslerschool					universiteit de Liege			
1962	logere school					philologie germanique			
1965	consilietomite				1976	ingeloot			
1969	brugklas	jeanne d'arc mtricht			1978	ze pasfoto.			

Motivatie :

- Interesse in de ontwikkelingsproblematiek van een faculteit in opbouw.
- Nieuwsgierigheid om die problematiek van naderbij mee te maken.
- Bijdrage van een eigen steentje tot de ontwikkeling, wellicht klein, maar wellicht ook scherp, zeker als ik het bijgepunt weet door de achterban. (en je hoort tenslotte toch nog wel eens iets van je medestudenten in zijn kleine gemeenschap als de onze)
- De overtuiging dat het op meerdere vlakken erg leerzaam zal zijn.
- Het benutten van de mogelijkheid om nu eindelijk eens een VROUWelijke studente een plaats in de F-raad te laten bezetten, teneinde te voorkómen dat zelfs ons geëmancipeerde faculteitje nog zou gaan geloven, dat dit soort zaken "die vroului" inderdaad toch allemaal niks interesseren.

Voor tekstverklaring en beantwoording van andere open vragen: ik ben bijna dagelijks op ongeregelde tijden in het hoofdgebouw aanwezig ("...studielandschap.... of zo") en verder heb ik thuis ook nog telefoon (zie boven). Groetjes,

Jacqueline.

Kiesseenheid studenten:

- niet lijstgebonden kandidaten: Fons Bongaerts

Wim IJspeert

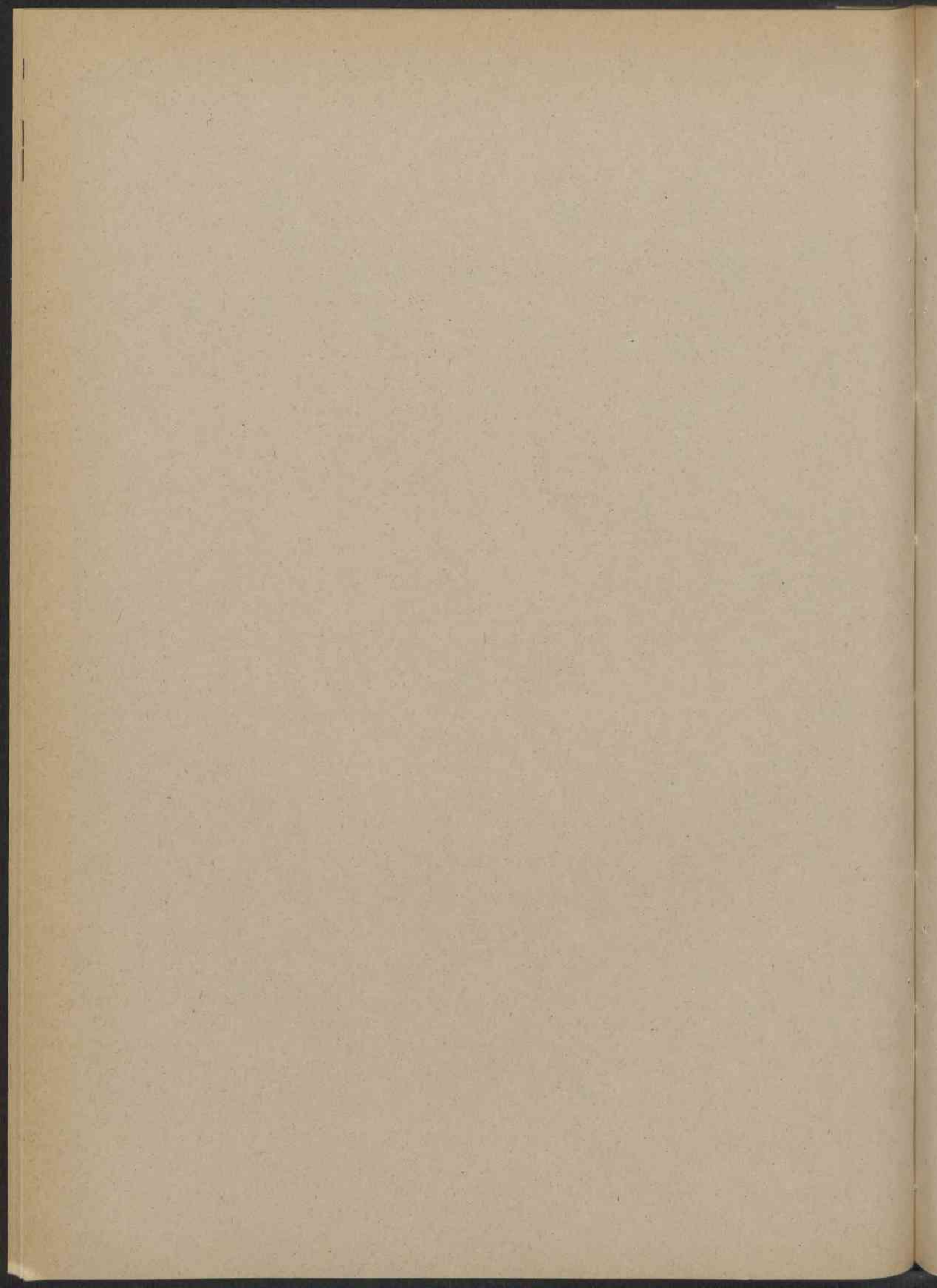
- lijst M.S.O.

: Klaus Hautermans

John Jaeqx

Richard Starmans

Luc de Witte



Maastricht, 24 April 1978.

Waarde redactie, beste Lezer,

Het doet me deugd ook dit jaar weer een brief van U te mogen ontvangen "ivm. de verkiezingen voor UR en FR" om de "betreffende kandidaat ruimte te bieden voor zijn persoonlijke en programmatische presentatie aan de kiezers".

U ziet, het lukt me al aardig om met de aanhef of zinsnede uit de ene brief een andere te beginnen; dat leer je vanzelf in al die democratische praatorganen. Het zou uit te toon vallen wanneer je daar simpele woorden gebruikt, om bv. te zeggen dat het toch wel verdomd veel werk is op zo'n brief te reageren...

De een leert zoiets gemakkelijk - of, zo mag ik wel zeggen, past zich aan - de ander houdt vast aan wat hij - misschien arrogant - zijn eigen stijl noemt. Je ziet vaak dat de laatste door z'n ijver de andere voorbijgaat en in de hoek raakt, maar óók dat hij met zijn stijl juist een programma, een boodschap heeft. En daar wilde U toch wat over weten, nietwaar?

Er zijn een aantal dingen waar ik me voor inzet, zo'n 15 uur in de week (zoals ik bij de vorige verkiezingen beloofde). De aandachtsvelden die ik toen in een onstuimig verhaal aangaf waren de volgende:

-Het bestuursreglement; Dat reglement is verstopt geraakt in de praatstructuren; enerzlds terecht - er waren andere belangrijkere op dat moment aan de orde -, anderzijds ten onrechte: nog steeds is niet tot in de puntjes geregeld tot wie je je moet wenden en hoe en wat als je wat dwars zit. Nou is dat niet zo erg in een vriendelijke sfeer, maar ik voorzie problemen. Daarom dat ik als hoge prioriteit stel: het behandelen van het bestuursreglement en wel dmv. een openbare inspraakprocedure, waarvoor bij de UR een uitvoerig voorstel van mijn hand klaar ligt.

-Onderwijs; Een brede zaak. Als UR mag je je met die zaak alleen maar wat heet "marginaal" bezighouden. Het meest zinvolle is dan - maar het is een grote ingreep - te eisen dat je personeel aan kan geven waar ze hun tijd aan besteden; wordt hier wel voldoende tijd besteed aan onderwijs? - en de resultaten daarvan te vertalen naar je begroting. Kortom, ik zal aan dacht opeisen voor de hele zaak van de Tijdschrijverij.

-Daarnaast spelen de twee grote zaken van de Algemene Faculteit en het Academisch ziekenhuis; wat het eerste betreft ben ik tot niet meer in staat dan het aandachtig volgen van de gedegen discussies daarover en zelf schuchter een standpunt te bepalen; wat het tweede betref ben ik me in aan het werken en kan ik geen punten daarover aangeven. Voor beide geldt dat de complexiteit me vaak overweldigd. Maar ik doe m'n best (?).

-Veiligheid; zoals dat gaat in 'n raad, je vraagt iets heel onschuldig en een lawine van nare dingen valt over je heen. Dat overkwam me toen ik informeerde naar de veiligheidsvoorzieningen aan de RL. Cie's zijn nu ijverig aan het werk. Wachten is op resultaten... Als initiatiefnemer van deze zaak zal ik daar aandacht aan besteden. (oa. óók Skillslab.)

-Last but not least: Studentenbeleid; Een zaak die van mij zeer veel tijd opeist; - vaak in m'n eentje - probeer ik het "studentenvolk" op te wekken uit de honderdjarige slaap, steeds meer met gepaste ironie dat wel, maar toch vaak woest om hun laxheid (Circumflux, de krant wordt vnl. gerunt door niet studenten, in Actiegroepen weten ze nog steeds niet dat er studenten zijn - tenminste, in structurele actie groepen - over gelegenhedswerk spreek ik niet... Maar stop, niet zo'n verhaal als vorig jaar... Dit machine heeft geen uitroep teken, jammer toch ..stop). Velen is mijn standpunt in deze taak van de UR bekend geworden toendertijd met de SWOL.-zaak (lees de kranten en dit blad er maar op na). Ik sta voor de volle 100% voor solidariteit met al onze leeftijdgenoten: studerend of niet, en ik wijs iedere bevoordeling van ons studerenden radicaal af. Deze opstelling is er niet de oorzaak

van dat hier nog weinig beleid gevoerd wordt. (Zie daarover de UR-vergadering van 27 April '78 - uitroepstuk). Integendeel, samen met anderen heb ik diverse nota's geproduceerd die telkens wegraakten in de democratische malle molen. (Maar ze komen weer boven tafel). Naast de inhoud van die nota sta ik voor uitbreiding van de groep ambtenaren die moet zorgen voor het studentenbeleid met één kwalitatief hoog te waarderen kracht, én voor een grondige reorganisatie van de hele ambtelijke "brei" van commissies die rondom deze zaak is gegroeid. (En dat zal best pijnlijk zijn, voor iedereen.)

Tot slot, waarde redactie, beste lezer, wil ik beklemtonen dat ik de democratie hoog acht. Maar niet de schijn-democratie van overleg om het overleg, praten voor persoonlijke oefening en verheerlijking en dikdoen zonder kleren aan; daar heeft de raad wel last van, en ook kleine overleg groepjes daar om heen (en ik ook?).

Nee, U kunt er van verzekerd zijn, dat ik ijverig door zal gaan met de uitbouw van een regelmatig overleg dat ik mag voeren met een breed samengestelde groep mensen. Met hen groeit een groep die wellicht de volgende keer als partij aan de verkiezingen mee zal gaan doen; We zijn al bezig sinds sept. '77, ons basierend op gelijke gerichten doelstellingen die - voor een deel - in dit verhaal staan.

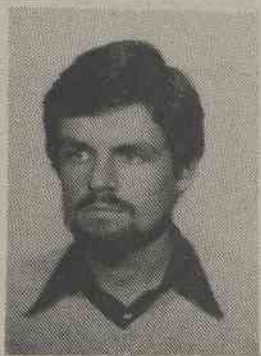
Ik ga nu verder; een volgende vergadering over de huisvesting van alleenstaanden en tweepersoonshuishoudens (dus ook van jou- uitroepstuk). U kent nu mijn programma, U weet nu hoe ik zal werken en overleggen, U kent nu mijn toon, mijn aard van werken. (Van alle dingen die U nu weten kunt zal het laatste het meest duidelijke zijn...)

(Nu het ergste:) Via dit verhaal vraag ik de aanstaande kiezers om op de eerste plaats met hun stem hun waardering te laten blijken voor mijn duidelijke opstellingen de afgelopen twee jaar, en nu weer, in het vooruitzicht van deze verkiezingen, om mij in de gelegenheid te stellen zo daadwerkelijk voor onze belangen op te komen.

Met vriendelijke groet,

Fons Bongers.





Klaus Hautermans, 22 jaar 3e jaarsstudent, geboren in Aken (Duitsland); Kaiser Karls Gymnasium (Aken) doorlopen.

1 jaar uigeloot in Duitsland.

Het jaar daarop ingeloot in Maastricht.

Naast de studie nog wat andere activiteiten:

- stuurgroep lid studentenekklesia
- sportcommissie Faculteit
- Jaaroverleg coördinatoren 4e studiejaar.

Om drie redenen heb ik besloten me kandidaat te stellen:

- interesse voor bestuurlijk werk.
- omdat ik bij sommige punten kritiek op de gang van zaken heb en met andere studenten me daarvoor wil inzetten, binnen het MSO en eventuele andere overleg-situaties. Deze punten van kritiek vinden jullie in ons MSO programma. Diegenen die het programma van het MSO bekeken hebben, zullen het misschien vaag vinden, maar dat kan nog niet anders. Een concrete realisering is pas mogelijk na een beter overzicht van de situatie.
- Ik heb nog wel eens vaker contact met Duitse studenten in de medicijnen. Na deze gesprekken besef ik dan weer eens, dat ik hier op een universiteit studeer, die ondanks alle kritiek in haar basisfilosofie een aantal uitgangspunten garandeert, waarvan andere studenten zouden dromen. Ik wil graag eraan meehelpen deze unieke situatie mee te bewaren en te bewaken.



John Jaeqx, gehuwd, twee kinderen en eerstejaars student.

Enkele maanden nadat ik vorig jaar gestart ben met de medische studie aan de Rijksuniversiteit Limburg, begreep ik dat er nog veel werk verricht moet worden, alvorens onze universiteit zijn 'kinderziekten' overwonnen zal hebben.

Daar ik mij nu als student mede verantwoordelijk voel voor het wel en wee van onze universiteit en ik mij kan vinden in de uitgangspunten van M.S.O., heb ik mij kandidaat gesteld. Ik zal proberen het in mij gestelde vertrouwen te realiseren.

Zie verder ook het programma van het M.S.O.



Geachte kiezers, mijn naam is Wim IJspeert, 2de jaars, en ik wil graag van deze gelegenheid gebruik maken om iets te vertellen over wat een jaar U-raad voor mij heeft betekend en waarom ik er nog een jaar mee door zou willen gaan.

In het begin was het erg veel werk om me in de onderwerpen van de raad in te werken. Het eerste belangrijke onderwerp voor mij was de stichting studentenhuisvesting. Ik was van mening en ben dat nog steeds, dat het goed is dat er een dergelijke stichting komt voor alle Maastrichtse

studenten, H.B.O. en W.O. .Ik ben er van overtuigd dat deze stichting door plannen te ontwikkelen voor huisvesting, de gemeente kan stimuleren om aan jongerenhuisvesting in het algemeen te gaan werken, en dat deze stichting mogelijkheden heeft, om b.v. huizen te bouwen of te kopen, die individuele of zelfs groepen studenten niet hebben. Zo zal een grote groep studenten niet meer aangewezen zijn op de nu zeer krappe particuliere kamermarkt, waardoor er daar meer ruimte zal vrij komen, wat de prijzen ook ten goede zal komen.

De volgende belangrijke zaken waren o.a. de verkiezing van het lid van het C.V.B., de begroting, de stichting Maffius, de ontwikkelingsplannen en op het moment de algemene faculteit en het studentenbeleid.

Zeker zijn de begroting, het ontwikkelingsplan van de A.F. en dat van de M.F. zaken die het volgend jaar geregeld aan de orde zullen komen. Ik meen dat ik mijn ervaring met deze onderwerpen het komende jaar nuttig zou kunnen maken, en daarom stel ik mij nog een jaar beschikbaar.

Wat het M.S.O. betreft het volgende: overleg tussen student raadsleden is voor mij zo vanzelfsprekend, dat ik daarvoor alléén niet op een lijst ga staan. Een lijst zou de suggestie van een programma en een uitgesproken overeenkomst tussen mensen en meningen kunnen wekken, en dat zou voor mij de realiteit van één jaar raadslidmaatschap geweld aan doen. Wij hebben goed lopende voorbesprekingen gehad en zullen dat als het aan mij ligt blijven doen. Dit waren besprekingen waar ieder zijn eigen standpunt naar voren kon brengen en zonder problemen kon houden.

Tot slot moet ik zeggen dat het alles bij elkaar de moeite waard is geweest en dat ik voorzie dat het nog meer kan gaan betekenen, voor de Universiteit zowel als voor mijzelf, als ik nog een jaar wordt verkozen. Ik hoop daarom op jullie vertrouwen.



Richard Starmans

M.S.O.

- stel me opnieuw beschikbaar voor de universiteitsraad
- wil me inzetten voor grotere duidelijkheid en openheid van het funktionieren van het universiteitsbestuur
- streef naar snelle uitbreiding van de studentenvoorzittingen
- ben bereid t.a.t. informatie te geven, besluiten toe te lichten en verantwoording af te leggen
- zal me inzetten voor samenwerking tussen de studenten in de u.r. en tussen studenten in u.r., f.r., f.b., o.c., keuzecie, planningsgr., in M.S.O.-verband
- hoop op een grote opkomst van de student-kiezers
- zie verder het M.S.O.-programma



LUC DE WITTE, 1e jaars, 18 jaar oud.

Motivatie: Allereerst wil ik mij volledig achter het M.S.O. stellen, zoals dit zich elders in dit blad presenteert.

Motivatie voor mijn kandidatuur in UR en FR is voornamelijk geweest:

- 1) Ik ben groot voorstander van ons onderwijssysteem en zeer geïnteresseerd in de uitvoering ervan. Graag zou ik deze een positieve bijdrage proberen te leveren.
- 2) Ik vind dat, zeker in een groeiende universiteit als de onze, voortdurend gewerkt moet worden aan studentenvoorzieningen en studentenbegeleiding! (hierbij studenten aan andere instellingen en ook niet-studenten niet vergetend). Het liefst zou ik in de FR terecht komen.

Mocht dit niet lukken, dan zou ik mij graag in de UR vooral voor laatstgenoemde zaken in willen zetten (indien gekozen natuurlijk).

LUC